

2 HYLOZOIKENS VÄRLDSÅSKÅDNING

2.1 INLEDNING

¹Det mest betecknande i vår tid är den allmänna livsångesten, hur väl många (särskilt "kritikerna") än söka maskera den. Världs- och livsåskådningar brista likt såpbubblor och människorna tycka sig vandra på bottenlöst gungfly. Icke heller få de hjälp av sitt undermedvetna, som genom alla inkarnationerna upptagit ohållbara illusioner- och fiktionssystem. Även de en gång "invigda", som icke fått tillfälle återerindra sig esoteriska kunskapen, känna sig osäkra och desorienterade. Reflekterande människan behöver en åskådning såsom grund att stå på. De, som aldrig varit invigda eller endast i lägre grader, nöja sig i de flesta fall med en livsåskådning.

²Mänskligheten behöver en ideologi, som tillgodoser såväl emotionala som mentala medvetenhetens behov, som ger oss en världsåskådning (med kunskap om verkligheten) och en livsåskådning (med kunskap om livslagarna). Endast en sådan ideologi kan befria oss från härskande livsokunnighetens ideologier, illusioner och fiktioner, vanföreställningar och vidskepligheter och kan befria känslan från hatet (fruktan och förakt etc.).

³För dem, som oberoende av ingrodda betraktelsesätt kunna fatta hylozoiska systemet med dess enkla förnuftiga förklaringar och bemöda sig om att tillämpa det såsom förklaringsgrund, har det visat sig logiskt tvingande. Det gamla talet, att man icke har lyckats bevisa esoterikens riktighet, är felaktigt. Med de ofullständiga system som funnos var talet berättigat. Men med hylozoiska systemet är detta numera möjligt.

⁴Esoteriken är femte naturrikets vetande. Fjärde naturrikets snillen och alla slag av religiösa, filosofiska och vetenskapliga auktoriteter sakna möjlighet att utan grundlig undersökning bedöma dess värde såsom arbetshypotes. Dess berättigande såsom arbetshypotes kan ingen bestrida, som grundligt undersökt dess verklighetshalt. Men inse, att verkligheten icke kan vara annorlunda beskaffad kan endast den, som varit invigd i hylozoisk kunskapsorden och alltså har just detta vetande latent. Exoteristerna kunna konstatera, att systemet utgör ett motsägelselöst, logiskt helt, att konstaterade fakta alltid kunna inpassas i sina riktiga sammanhang, att det förklarar mera än något annat system och detta på ojämförligt överlägset sätt. De skola aldrig kunna bestrida, att det esoteriska vetandet är utan all jämförelse den mest överlägsna av alla arbetshypoteser, därför att det på förnuftigt och ovederläggligt sätt förklarar tusentals eljest obegripliga och oförklarliga företeelser. Och det är detta faktum, som bevisar dess överensstämmelse med verkligheten. Alla övriga hypoteser skola förr eller senare visa sin ohållbarhet.

⁵Tanken på ett femte naturrike är så ytterligt närliggande, att man måste förvåna sig över, att den idén icke för länge sedan dykt upp. Den har motverkats av teologiska fikcionalismen, frånvaron av en mängd verklighetsbegrepp (utveckling, högre slag av medvetenhet etc.). Darwinismen gav uppslag till idén om fortsatt "förädling" av människotypen i samband med ett lika orealistiskt hugskott om geniutbildning à la nietzscheanska övermänniskokarikaturen.

⁶Endast den kan göra anspråk på att vara esoteriker, som bemästrat pytagoreiska hylozoiken och alltså kan enkelt, motsägelselöst, på mest generella sätt förklara tusentals eljest evigt olösbare problem; som inser hylozoikens absoluta överlägsenhet över alla andra överfysiska försök till förklaring; som aldrig behöver fråga efter "vem som sagt det" utan själv kan avgöra, om föregivna fakta också äro verkliga fakta och insätta dessa i deras riktiga sammanhang. De, som åberopa sig på auktoriteter, som endast kunna säga efter, visa att de icke äro verkliga esoteriker. Hylozoikens förklaringsmöjligheter äro så fundamentala, så evidenta för oförvillat (odogmatiserat) sunt förnuft, att den, som bemästrat hylozoiken, icke kan värja sig mot övertygelsen, att denna är den enda riktiga förklaringen, att sådan måste verkligheten vara beskaffad. Det är omöjligt tänka sig något mera förnuftigt. För att begripa den fordras ingen "lärdom" endast sunt förnuft och förmåga tänka logiskt. Den är utan motstycke i all sin storslagna enkelhet.

⁷En vägledande fundamentalsats för sökare kan fastslås: ju enklare en förklaring är, desto riktigare, desto närmare rätta uppfattningen av verkligheten. Ju mer invecklad, svårbegriplig, desto osannolikare. Det är en upptäckt, som särskilt matematiker böra ha lätt inse vara riktig. Den är universell. Sanningen är det enklaste av allt men också det svåraste att upptäcka. De fundamentala sanningarna är absolut omöjliga att upptäcka utan förklaring från högre riken. När förklaringen givits, är den absolut självklar. Naturligtvis givas dessa "nycklar" endast till "invigda".

⁸Det hylozoiska mentalsystemet är avsett att utgöra orubbliga grunden för framtidens filosofi och vetenskap. En dylik har hittills saknats. Avsikten var att framlägga esoteriska kunskapen i sådan form, att intelligentian, inklusive filosofer och naturforskare, ännu alltför beroende av framställningssättet, skulle tvingas inse, att esoteriken är något de lärde förr eller senare bli tvungna undersöka. Överlägset avfärdande duger icke längre.

⁹Framtida esoteriska mentalsystem komma att innehålla otal fler esoteriska fakta. Men grundsystemet förblir Pytagoras verklighetssystem. Det är Pytagoras vi ha att tacka för detta enkla system med dess lära om tillvarons tre verklighetsaspekter, om allt högre slag av materievärldar, om monaderna och deras evolution genom allt högre naturriken, om monadmedvetenhetens gradvisa utveckling genom förvärv av medvetenheten i en lång serie allt högre materieslag, tills allvetenhet förvärvats om hela kosmos.

¹⁰Den pytagoreiska hylozoiken är den enda världsåskådning, som klarlagt tillvarons treenighet, livets tre fundamentala och oskiljaktiga aspekter, livets nödvändiga förutsättning i alla sammanhang. De är förutsättning för manifestation.

¹¹De tre fundamentala verklighetsaspekterna, materie-, rörelse- och medvetenhetsaspekterna, är nödvändiga förutsättningarna för rum, tid och lag.

¹²Materien är rummets förutsättning, rörelsen är tidens förutsättning och att naturprocess förutsätter lag visste redan de äldsta grekiska filosoferna, vilket framgår av distinktionen mellan mekaniska och finala (ändamålsenliga) orsaker till skeendet.

¹³Det följande kan sägas utgöra en sammanfattning av det i författarens tidigare utgivna arbeten redovisade hylozoiska mentalsystemet.

¹⁴Denna världsåskådning ligger till grund för livsåskådningen, som i sin tur är grunden för rättsuppfattningen.

¹⁵Till världsåskådningen höra närmast naturforskningens olika områden (astronomi, geologi, kemi, fysik, biologi) samt de tekniska tillämpningsvetenskaperna, alltså tillvarons materie- och rörelseaspekter.

¹⁶Till livsåskådningen hör vad som berör medvetenhetsaspekten och människan såsom samhällsvarelse: rättsuppfattning, stat, samhälle etc.

¹⁷Livsåskådning utan hylozoisk världsåskådning är byggd på lös sand.

¹⁸I stort sett kan man väl säga, att de extraverta individer, som ha udda departementen (1,3,5,7) i sina höljen (särskilt kausal- och triadhöljena), mest intressera sig för problem hörande till världsåskådningen under det att de introverta med jämna departement (2,4,6) söka lösa livsåskådningens.

2.2 Hylozoikens matematiska terminologi

¹Beteckningarna är genomgående matematiska.

²En terminologi med obegripliga, mer eller mindre misslyckade, för att icke säga vilseledande eller genom okunnighetens språkbruk idiotiserade, benämningar på okända slag av världar, materier, energier, medvetenheter etc. är meningslös och medför nästan alltid begreppsförvirring.

³Den matematiska möjliggör exakt uppfattning av vilket slag av värld etc. som avses, vilken grad individen uppnått i kosmiska evolutionen.

⁴Det räcker fullständigt med att en gång för alla klargöra, att varje slag av värld etc. är i alla

avseenden olikt alla övriga, att varje högre värld medför en ofattlig stegring av medvetenhetskapaciteten och energieffekten.

⁵Det matematiska beteckningsättets obestridliga överlägsenhet ifråga om exakthet har också den fördelen, att det blir svårare för allsköns charlataner att imponera med dunkla antydningar och talesätt.

⁶Beteckningen "värld 43" säger mera än manifestalvärlden, ty den anger åtminstone var den världen hör hemma i serien om 49 världar. Och så har den fördelen att vara internationell.

⁷Även om allting skenbart flyter över i vartannat, ligga dock till grund matematiska indelningar: tretalet såsom den fundamentala med därutöver sjutalet för materieaspekten, nioalet för medvetenhetsaspekten (de tre triaderna) och tolvtalet för rörelseaspekten (de tolv zodiakenergierna).

TILLVARONS TRE ASPEKTER

2.3 *Hylozoikens treenighetslära*

¹Treenigheten eller trinitismen (av lat. trinitas) är pytagoreiska hylozoikens lära om tillvarons tre aspekter. Den är oundgänglig för riktig förståelse av verkligheten.

²Tillvaron är en treenighet av tre likvärdiga verklighetsaspekter:

materieaspekten
rörelseaspekten (energiaspekten)
medvetenhetsaspekten

³De äro utan sammanblandning eller förvandling ouplösligt och oskiljaktigt förenade.

⁴Ingen av dessa tre aspekter kan finnas till utan övriga två och detta i alla världar i hela kosmos.

⁵Det finns endast en materia (urmaterien), en medvetenhet (kosmiska totalmedvetenheten), en energikälla (dynamis). Dynamis, uratomerna, kollektivmedvetenheten äro livets tre fundamentala faktorer.

⁶Pytagoras kallade denna enda riktiga verklighetsuppfattning hylozoik ("andlig materialism"), varmed han klargjorde att "anden" är atomernas oförstörbara medvetenhet.

⁷De tre för alla konstaterbara absoluta äro de tre verklighetsaspekterna: materien, medvetenheten och rörelsen, som alla omedelbart kunna konstatera men som filosoferna, beroende av föregående tänkares fiktioner, icke kunnat upptäcka. Beteckningen rörelseaspekten förefaller väl de lärda alltför naiv. Men det är viktigt, att tillvarons tre absoluta kunna omedelbart konstateras. Kraft, energi, vilja etc., äro hjälpbegrepp, som kunna bortförklaras av de moderna sofisterna (begreppsanalytikerna).

⁸Rörelsens upphov är urmateriens dynamiska energi (av Pytagoras kallad dynamis), grundorsaken till universums perpetuum mobile.

⁹Energi är materia i rörelse. Högre materielag äro energi i förhållande till lägre. Materien upplöses icke i energi utan i högre materia.

¹⁰Med vetskap om de tre oskiljaktiga verklighetsaspekterna följer också förståelse för sådana uttryck, som att "allting är materia", "allting är medvetenhet", "allting är energi". Därmed menas, att "allting också är...".

2.4 *De tre verklighetsaspekterna*

¹Urmateriens potentialitet aktualiseras i uratomerna. Materiens potentiella egenskaper komma till synes i manifestationsmaterien (kosmiska atomerna, solsystemiska molekylerna och molekylaraggregaten). Egenskaperna komma till synes i materierelationerna i rörelsen. Det är rörelsen, som verkar allt och möjliggör liv och livsyttningar. Medvetenhetsaspekten möjliggör för oss att förvärva kunskap om materierelationerna och materiereaktionerna i rörelsen, om sättet att förvärva allmakten (dynamis) och därmed behärska rörelsen. Kollektivmedvetenheten (planetariska och kosmiska) ger oss kunskap om vad varje individ i sin egenart kunnat upptäcka i de tre verklighetsaspekterna.

²För jaget i världarna 47–49 är "allting" materia, för jaget i världarna 45–47 är "allting" medvetenhet, för jaget i världarna 43–45 är "allting" energi. Detta missbruk av ordet "allting" tycks vara obotligt. En aspekt är aldrig allting. Att kalla den "allting", därför att den är den allt dominerande aspekten, vittnar om pedagogisk hjälplöshet. Utan materia finnas varken medvetenhet eller energi. Det är materieaspekten, som är den objektiva grunden och orsaken till allt. Hela kosmos är sammansatt av atomer. Det är första fundamentalfaktum.

³Västerlänningen utgår från materieaspekten och indiern från medvetenhetsaspekten. Vad den förre kallar atomer kallar den senare devaer. Atomer, molekyler tillhörande involutionsmaterien (sekundärmaterien) ha passiv medvetenhet, som kan aktiveras utifrån. Detta gör att indiern har ojämförligt mycket större förståelse för ett otal företeelser, som fysiklisten med sin "döda" materia aldrig kan förklara och naturligtvis i sin inbilska självblindhet förnekar möjligheten av. Han har ingen aning om, hur löjlig han ter sig i deras ögon, som studerat medvetenhetsaspekten. Fysiklisten är duktig tekniker med alla sina uppfinningar. Men "ockultisten" är medveten om fler världar av större betydelse.

⁴Den förste Shankara (kort efter Buddha) gjorde ett försök att draga bort yogafilosofernas uppmärksamhet från materieaspekten och rikta den uteslutande på medvetenhetsaspekten. Detta ledde till att den andre Shankara alldeles utmönstrade materieaspekten, som om den icke fanns till. Och så fick man ett nytt slag av missuppfattning: att materien var "illusion", en vidskepelse som gjort sig gällande under snart två tusen år. Det är den vidskepelsen hylozoiken har till uppgift att utmönstra. Hylozoiken skall definitivt fastslå tillvarons tre verklighetsaspekter.

⁵När väl grunden är lagd för förståelsen av de tre fundamentala verklighetsaspekterna, är det naturligtvis ingenting som hindrar, att medvetenhetsaspekten med hänsyn till medvetenhetsutvecklingen som det väsentliga blir den dominerande aspekten eller viljeaspekten såsom förverkligande faktorn ställs i förgrunden. Materieaspekten är det självförstådda underlaget för både medvetenhet och energi och behöver icke vidare beaktas. Uppmärksamheten kan ånyo helt inriktas på medvetenhets- och rörelseaspekterna. Skälet, som kanske endast esoterikerna kunna fullt förstå, är den fundamentala betydelsen av uppmärksamhetens effekt. Uppmärksammas materien, förstärks dennas betydelse. Det är icke materien utan medvetenheten och energien i materien, som ha betydelse. Ju mera uteslutande dessa två aspekter beaktas, desto större betydelse få de i människans liv, desto lättare blir det att lösa medvetenhetens och energiens problem. Forskaren får ofta lära sig att eliminera det oväsentliga för att koncentrera sig på det väsentliga.

⁶Sålänge ännu rester av subjektivism finnas kvar i väster- eller österländsk filosofisk spekulering, är det emellertid nödvändigt utgå från tillvarons materieaspekt såsom förutsättning för objektiv uppfattning av materiella verkligheten. Annars finns risk för återfall i gamla missuppfattningen sådan den kommer till synes i filosofiens kunskapsteoretiska "idealism" och indiska illusionsfilosofien (advaita).

⁷Naturvetenskaperna utgå nödvändigtvis från materieaspekten, eftersom det just är den som forskningen gäller. Psykologerna utforska medvetenhetsaspekten. Men utan kännedom om att de olika slagen av medvetenhet (sinnestänningar, känslor, tankar) motsvaras av olika materielag ha de inga möjligheter att komma till riktiga slutledningar.

2.5 "Tankar äro ting"

¹Hylozoikens klagande av verklighetens tre oskiljaktiga livsaspekter medför omtänkande: All materia har energi och medvetenhet. All energi innebär materia och medvetenhet. All medvetenhet är samtidigt energi och materia. Att ifråga om en aspekt förbise de båda andra snedvrider resultatet.

²Varje slag av medvetenhetsyttring (aktiv medvetenhet) är samtidigt energiyttring, resulterande i en materieform. Det var därför i gamla esoteriken alla evolutionsriken (från mineralriket) kallades "skapande hierarkier". Andra talesätt voro: "Energi följer tanken" och "tankar äro ting".

³Liksom "tankar äro ting", materiella företeelser, så ha även talade "ordet" form, energi och medvetenhet. Att de lärde ska begripa detta, får man icke begära.

⁴För dem, som aldrig lärt sig tänka hylozoiskt, verkar det egendomligt, att alla idologier, alla tankesystem etc. äro materiella företeelser. En idé i idévärlden är en materiell, energiladdad tankeform. De planer, som utarbetas av planethierarkien, äro också materieformer, icke endast subjektiva medvetenhetsprodukter. De tre verklighetsaspekterna kunna aldrig skiljas åt, kunna

icke förekomma var för sig. Man förstår härav, hur långt borta från verkligheten alla filosofiens subjektivistiska spekulationer äro. Detsamma gäller även yogafilosofiens och alldeles särskilt advaitas absoluta subjektivism, som rör sig med enbart medvetenheten; förnekar materiens existens.

2.6 De tre aspekterna äro totalt olika i olika världar

¹Det är av fundamental vikt att inse, att de tre verklighetsaspekterna äro totalt olika i samtliga världar, även om vissa analogier kunna konstateras på grund av gemensamma, absoluta ursprunget. Har man väl insett detta, så behöver man icke konstruera nya termer för motsvarande företeelser i de olika världarna. Det räcker med att säga, att det t.ex. gäller medvetenheten i värld 46 eller viljan i värld 45 eller materien i värld 43, så vet man lika mycket eller lika litet, som om man lärt sig en massa olika beteckningar. Snarare blir det klarare tack vare den exakta matematiska nomenklaturen.

²Vid förvärv av medvetenhet i varje högre värld får individen liksom börja om från början och lära sig betrakta tillvaron, verkligheten och livet såsom något så helt annorlunda än han förut kunnat uppfatta existensen. Materieaspekten får allt mindre betydelse med varje högre värld, tills den i värld 46 förefaller vara endast underlag för och bärare av medvetenheten. Även medvetenhetsaspekten, som blir alltmer dominerande med varje högre värld, synes förlora alltmer av sin suveränitet. Det sker efter värld 44, när medvetenheten upplever dynamis betydelse, som gör allvetenheten till allmakt.

³Samtliga tre verklighetsaspekter yttra sig så totalt olika i de olika atomvärldarna, att det är omöjligt för dem i lägre världar att bedöma hithörande företeelser i högre världar. Därtill fordras icke endast spontana upplevelser utan även ingående metodiska och systematiska specialstudier i varje särskild värld. Det fordras rentav olika utvecklingsvägar för förvärv av specialförmågor. Sålunda gav den evolution, som går genom människoriket, specialsinn för medvetenhetsaspekten och den genom devarikena för materieaspekten. Detta antydes med att atomerna även i lägsta naturrikena i gamla esoteriken kallades devaer.

⁴Det torde lämpligen böra påpekas, att de tre verklighetsaspekterna inom solsystemet (43–49) utforskats endast i sina sju lägsta manifestationer och att 42 återstå. Svårast att utforska synes vara rörelseaspekten, som man kallat "vilja", konsten att använda dynamis. Enligt planethierarkien är "vilja" detsamma som lagenlig energiförbrukning. Viljan innebär kunskap (förståelse), enhetsförmåga och förverkligande.

2.7 De tre aspekterna i de tre triaderna

¹De tre aspekterna återfinnas överallt och i alla sammanhang såsom alltid beaktansvärda faktorer. De finnas i alla världar och äro olika i alla världar. De få icke förväxlas med de tre triaderna. Men i förstatriaden förvärvar monaden fundamental förståelse för materieaspekten, i andratriaden för medvetenhetsaspekten, i tredjetriaden för rörelseaspekten.

²Med varje högre atomvärld minskas uratomtäteten, så att först medvetenhetsaspekten och därefter rörelseaspekten kunna göra sig alltmera gällande.

³Materieaspekten dominerar i solsystem av första graden, i de tre lägsta atomvärldarna (47–49), i lägsta eller första triaden.

⁴Rörelseaspekten (viljeaspekten) dominerar i solsystem av tredje graden, i atomvärldarna 43–45, i tredje triaden.

⁵I solsystem som vårt (av andra graden) odlas särskilt medvetenhetsaspekten. Monaden i andratriaden har egentligen nått så långt som det är vårt solsystems uppgift i medvetenhetsutvecklingen. De som nå längre tillhöra undantagen. Vad undantagen bero på få vi ingen förklaring på. Och fantasterna må se till, att de icke konstruera nya fiktioner, vilket alltid har sina konsekvenser.

⁶De filosofer i väster- och österland, som utgå från medvetenhetsaspekten ("subjektivisterna"), ha intagit en ståndpunkt, som kan försvaras i femte men icke i fjärde naturriket. Därför hänger också hela deras filosofi i luften, emedan den saknar erforderlig logisk grund.

⁷Tydligt är att förklaringen på deras misstag var ursprunglig feltolkning av anvisningar för invigda. Men något ligger väl också i att människorna ha alltför bråttom med att bli övermänniskor. De borde kunna sansa sig och lugna ner sig en smula, tills de förvärvat sunt förnuft.

⁸Att undervisningen i planethierarkien utgår från medvetenhetsaspekten är en helt annan sak. Den, som i de fyra lägsta naturrikerna lärt känna materieaspekten och såsom kausaljag fått utforska materieaspekten, kan i fortsättningen bortse från denna och uteslutande rikta uppmärksamheten på medvetenhetsaspekten, just den aspekt han närmast skall utforska.

⁹För dem, som sträva efter att bli 44-jag och därmed inträda i sjätte naturriket, är givetvis studiet av rörelseaspekten (kosmiska, systemiska och planetariska energier) det väsentliga. De ha grundmurad kunskap om materie- och medvetenhetsaspekterna inom solsystemet och kunna lagenligt handhava energierna.

2.8 URATOMEN (MONADEN)

¹Monaderna äro det enda oförstörbara i universum. Alla materiesammansättningar undergå ständig förändring. De formas, förändras, upplösas och formas på nytt. Detta beror bl.a. på att inga materieformer i längden uthärda den slitning, som vållas av de från högsta kosmiska världen utgående materieenergierna. Allting återfödes, varvid alla monader inom alla riken erhålla den livsform, som motsvarar uppnådd utvecklingsnivå. Återgång från högre till lägre rike är utesluten.

²Alla uratomer ha potentiell, aktualiserad eller aktiverad medvetenhet och äro därigenom delägare i kosmiska totalmedvetenheten, som är det "absoluta" i manifestationshänseende. Detta faktum klargör grunden för de två symbolerna: gud immanent och transcendent. All lägre materia innehåller alla högre slag och alltså atomer från de gudomliga världarna. Monaderna (uratomerna) äro det gudomliga i tillvaron. Varje monad är en potentiell kosmisk allmakt och allvetenhet, ett väsen som i manifestationsprocessen skall aktualiter uppnå högsta gudomsriket och därmed själv förverkliga sin gudomlighet, emedan det är dess bestämmelse såsom potentiell gudomlighet.

³Redan involveringen i materien innebär potentiellt begränsning för monaden, vars potentialitet är universalmedvetenhet. Denna begränsning blir alltmer medveten, ju högre naturrike (utöver det fjärde) monaden lyckas nå, just i vetskap om sin potentiella gudomlighet.

⁴Tillvarons mening är att väcka monadernas potentiella medvetenhet till liv och därefter möjliggöra för dem att genom egen erfarenhet och bearbetningen av denna, alltså eget arbete, förvärva allvetenhet i allt högre världar, tills slutliga målet nåtts: allas kosmiska allvetenhet och allmakt. Hur detta sker i otaliga kosmos och oräkneliga solsystem, veta vi ingenting om. Förmodligen kan detta ske på otaliga sätt. Varje kosmos kan därför sägas vara ett nytt experiment. Vi få vara nöjda med att begripa tillvägagångssättet på vår planet, ett unikum i solsystemet och i vårt solsystemsjuklot. Ingenstädes som på Tellus har lidandet nått en sådan intensitet. Den, som upplevat lidandet tillräckligt effektivt, gör nog allt för att avskaffa det. Därtill fordras icke enbart läkare och psykologer. Det fordras även insikt om livets mening och medvetenhetens natur och utveckling. Utan den insikten äro alla försök ett irrande och ett trevande på måfå, varom vår världshistoria, om den vore vad den borde vara, skulle kunna lämna tillräckligt besked.

⁵Individen (jaget, monaden, uratomen) förvärvat hölje efter hölje i allt högre världar. Hans uppgift är att under utvecklingens gång förvärva först subjektiv, långt senare objektiv medvetenhet i dessa höljen. Sig själv lär han aldrig känna, endast sina höljen, de må kallas triader eller själ, ande etc. Jaget är centrala jagmedvetenheten, en uratom, om vilken han aldrig kan få någon uppfattning. Denna jagmedvetenhet endast finns där såsom individuell självidentitet. Allt annat är något för jaget yttre, även om individen tar sina höljen för sitt jag. Det är dessa jag, dessa

uratomer, som tillsammans utgöra kosmiska totalmedvetenheten. Det är denna omistliga delaktighet i kosmos, som gör att individen kan sägas vara potentialiter "gud". Han är gudomlig till sitt väsen. Att han icke själv tycker så, beror på att han vet sig vara på väg mot allt högre världar, allt högre riken.

⁶Monaden–uratomen förblir oåtkomlig, tills den manifesterar sig själv såsom urjaget i högsta kosmiska riket. Men det är långt dit och till dess blir någon av atomerna i atomkedjan 2–43 uttryck för jaget eller självet. Först i högsta kosmiska världen kan jaget identifiera sig själv såsom uratom, monad. Självet är alltså något av jagets många mer eller mindre tillfälliga höljen. I de tre lägsta naturrikerna är det lägsta triaden med inneslutna monaden, som är mineral-, växt-, djursjälén. I människoriket är det först monaden i triaden i triadhöljet, därefter monaden i kausalhöljets centralcentrum, därefter monaden i andratriaden i essentialhöljet, som är jaget, själen eller självet. I femte naturriket är det monaden i andratriaden, i sjätte riket i tredjetriaden, som är jaget eller självet eller anden. Därefter stiger monaden upp genom sin atomkedja 2–43, tills den såsom fri uratom i högsta atomvärlden befriat sig från involveringen i materien.

⁷Man bör ha detta klart för sig en gång för alla, så att man icke ständigt på nytt förvillas av alla beteckningar man påträffar i esoteriska eller "ockulta" litteraturen eller upanishaderna. Man måste alltså komma ihåg, att allt tal om själen eller självet eller anden eller gud etc. avser monadens olika utvecklingsstadier och att det "jag" som avses är monadmedvetenheten som i någon av de 49 atomvärldarna är på väg mot högsta atomvärlden, som omsluter allt i kosmos.

⁸Detta faktum om jaget såsom uratom, monad, har aldrig omnämnts i esoteriska litteraturen. Anden, själen, personligheten, alltsammans är endast höljen för jagatomen, som förblir en aldrig omnämnd, obekant storhet, varför denna alltid förefallit "mystisk" och otillfredsställande för filosofen, som måste ha full klarhet beträffande tillvarons fundamentala fakta. Det är först i Laurencys skrifter detta faktum omnämnts.

⁹Det är Pytagoras, som insett detta intellektuella kravs berättigande och givit oss lösningen på "sista mysteriet". Det är Pytagoras vi ha att tacka för denna högsta insikt, ett mysterium, som först i vår tid har fått avslöjas, förmodligen för att en gång för alla göra slut på allt okunnighetens svammel med därav följande begreppsförvirring.

¹⁰Den genomgående principen vid all undervisning har varit, att det högsta aldrig fått omnämnas utan måst förbliva det stora mysteriet. En annan princip är den, att eftersom jagatomen–monaden icke kan identifieras förrän i högsta kosmiska riket, när den frigjort sig från involveringen i materien, så är det meningslöst att ens omnämna den. För övrigt bör det finnas något, som icke skall kunna idiotiseras av den mänskliga inbilskheten och förmäthenheten. Denna gör icke halt inför något, även om man säger den, att redan "nirvana", superessentialvärlden (värld 45) ligger ovanför varje möjlighet till mänsklig förståelse. Fantisera och idiotisera måste människan ändå, tills hon lärt sig respekt för det "outrannsackliga", en respekt nödvändig för förvärv av lärjungaskapet.

¹¹Monaden–jagatomen är "en evigt närvarande ljuspunkt", iakttagbar redan i förstatriaden i mineralriket. När den lämnat tredjetriaden och i sin 43-atom befriat sig från involveringen i solsystemets molekylarmateria (43–49), förefaller den 44-jag som kan iakttaga den att "lysa som en sol".

2.9 KOSMOS

¹All materia i hela kosmos är sammansatt av uratomer, av Pytagoras benämnda monader: minsta möjliga del av urmaterien och minsta möjliga fasta punkt för individuell medvetenhet. Det kan icke finnas fler uratomer i kosmos än som pumpats in i denna från urmanifestationen (kaos). Hur oberäkneligt stort antalet än är, så är det icke "oändligt".

²Kosmos består av 49 varandra genomträngande atomvärldar av olika täthetsgrad. De utfylla vårt kosmiska klot (ett av otaliga i urmaterien) och intaga samma (fysiska) "rum" i klotet. Därav

följer, att alla kosmiska världar finnas i fysiska världen. Det är endast fråga om olika grader av uratomförtätning.

³Kosmiska klotet utvidgas efterhand genom tillförsel av uratomer från urmateriens outtömliga förråd (grekernas kaos), tills det utfyllts av uratomer i olika sammansättningar. Världarna utbyggs uppifrån genom tillförsel av uratomer. Närmast högre värld lämnar material till närmast lägre. Varje lägre atomslag innehåller samtliga högre med alltfler uratomer. Gränsen har nåtts med de 49 olika atomslagen bildande 49 olika atomvärldar, de högre genomträngande de lägre i inalles 49 dimensioner. Lägsta atomslaget (49) innehåller 48 allt högre atomslag.

⁴Urmaterien är rumlös. De otaliga kosmos uppstå i verkligt oändliga urmaterien. Rum finns först i samband med kosmos, som är utfyllt av uratomer. Det kosmiska klotet är som en "bubbla" i urmaterien.

⁵Esoterikerns kosmos motsvarar vad astronomerna kalla ett galaktiskt system, till vilket höra alla konstaterbara fixstjärnor. Stjärnor i andra kosmos eller galaktiska system förbli osynliga.

⁶Materieaspekten är förutsättning för alla slag av rumsuppfattning i kosmos. Rumsuppfattningen är i övrigt bestämd av dimensionerna. Det finns 49 olika slag (högre och lägre) av atomvärldar. Varje lägre värld har en dimension mindre än närmast högre. Dimension betyder slag av rymd (linje och yta räknas ej). Högsta världen (1) har 49 dimensioner, lägsta (49) endast en dimension.

⁷Icke alla kosmos äro av samma storleksordning. Många befinna sig antingen i tillväxt eller avveckling. Såsom fullt utbyggd är dess omfång begränsat till uratommedvetenhetens möjlighet till uppfattning av 49 dimensioner, för vilken medvetenhet kosmos därigenom blir till en enda punkt eller lika med monaden såsom punkt i urmaterien.

⁸Rum och form äro materiens sätt att vara till. Redan atomen är både rum och form.

⁹Alla världar ha klotform och alla högre världar genomtränga alla lägre, varför en individ med 49-dimensional rumsuppfattning uppfattar alla 49 dimensionerna även i fysiska världen. Man skulle med viss rätt kunna säga, att kosmos är ett fysiskt klot, innehållande övriga 48 atomvärldar, alla genomträngande det fysiska.

¹⁰Vart och ett av de 49 olika slagen atomvärldar är totalt olik övriga slagen, även om viss genomgående analogi förefinnes på grund av de för samtliga erforderliga fundamentala faktorerna. Samtliga världar äro varandra olika med avseende på dimension ("rum"), duration ("tid"), materiesammansättning (atomslag etc.) rörelse (energi) och medvetenhet samt (såsom följd därav) slag av natur- och livslagar.

¹¹De 49 atomvärldarna äro indelade i sju serier om sju världar i varje serie, de sex lägre utgörande sex olika slag av evolutionerande gudomsriken, strävande mot sjunde.

¹²Hur fullständigt omöjligt det är för en människa att fullt förstå allt i även det skenbart mest utforskade kanske man kan klargöra genom följande esoteriska fakta.

¹³I emotionalvärlden, emotionalmaterien, finnas atomer från atomslagen 6, 13, 20, 27, 34, 41 och alla dessa uppvisa en affinitet, en analogi, en korrespondens, med solsystemets 48-atomer och planeternas 48:2-7-molekylarslag.

¹⁴Förståndets verklighetsuppfattning av sin värld är allmängiltig och ofrånkomlig, den enda logiskt riktiga. Den växlar med varje värld. Verkligheten är sådan förståndet uppfattar den. Det är meningslöst att fråga, hurudan verkligheten i själva verket är. Det är detta filosoferna alltid gjort och varje annat svar än att verkligheten är just sådan den är i varje särskild värld, icke bara är ologiskt utan för tänkandet på avvägar. Kosmos består helt enkelt av en serie verkligheter, olika för varje värld. Eftersom det finns 49 olika slag av atomvärldar, finns det inalles 49 allt högre slag av subjektiv och objektiv atommedvetenhet, 49 radikalt olika slag av verklighetsuppfattning, alla ägande samma berättigade realitet för monaderna med hithörande slag av medvetenhet. När jagmedvetenheten i sitt hölje kan identifiera sig med detta höljes materievärlds medvetenhet, har individen nått det "absoluta" i den världen.

¹⁵Kosmos är sammansatt av uratomer så tätt packade, att det faktiskt icke finns något verkligt tomrum. Det är denna täthet, som är förutsättning för själva kosmiska existensmöjligheten i urmaterien med dess oerhörda tryck. Detta är den materiella sidan av kosmos. Det är givetvis meningslöst att tala om "rum" i detta sammanhang, eftersom begreppet rum endast kan fattas som ett kollektivbegrepp av alla rumsrelationer i alla världar.

¹⁶Betraktas i detta sammanhang den kosmiska totalmedvetenheten, som utgöres av alla uratomers medvetenhetsaspekt, få vi det kosmiska väsendet, i vilket varje uratom har omistlig del och vilket möjliggör uratomernas medvetenhetsutveckling till allvetenhet om hela kosmos och allmakt i kosmos.

¹⁷Fortsätta vi detta betraktelsesätt, kunna vi betrakta samtliga 49 atomvärldarna såsom 49 olika slag av kollektivmedvetenheter och varje materievärld såsom ett i sig enhetligt medvetenhetskollektiv. Livets mening är att individen själv skall undan för undan förvärva medvetenhet i allt högre världar utgående från lägsta (fysiska) världen. Detta är det hylozoiska sättet att betrakta verkligheten, den suveräna verklighetssyn, som tar död på alla filosofiska okunnighetens fantasispekulationer.

¹⁸De läsa om att högre världar (materier) genomtränga lägre. Men hur många tänka tanken ut, att allt i fysiska världen, i mänskliga organismen är genomträngt av emotional, mental, kausal, essential materia, bortsett ifrån att fysiska atomerna innehålla alla övriga slag av kosmiska atomer? Vår organism genomströmmas av vibrationerna i dessa världar. Materien är samtidigt medvetenhet och energi. Vi genomträngas icke blott av materier. Vi leva i dessa medvetenhetsvärldar, energivärldar. Det finns hos alla människor (slumrande) organ för att kunna uppfatta dessa medvetenheter, tillgodogöra sig dessa energier. Okunniga om dessa verkligheter, förblindade av sin lärdom, sitt myckna vetande om vad andra okunniga, släkte efter släkte, övertagit av allsköns inbillningar och trossatser, vägra de ens undersöka verklighetshalten i den kunskap vi fått till skänks av "våra bröder i övermänniskans rike".

¹⁹Hela kosmos är en levande medvetenhet, i vilken alla ha del i form av individuell medvetenhet och i den mån vi själva förvärva möjlighet att uppfatta den. Kosmos är "organiserad" materia, medvetenhet, energi, enligt eviga lagar, som också äro lagar för vår tillvaro. Vi leva i den lägsta av alla världar och taga den för det hela. Och vad hava vi gjort av den? Kan den bli annat än kaos, när det mesta vi tänka, känna, säga och göra icke är i samklang med livsharmoniens lagar. "Vi ha upplöst det harmoniska sambandet mellan vårt liv och de högre lagarna för vår tillvaro med den påföljd, att vi gå emot den stora strömmen av tingens gudomliga ordning". Också ser vårt liv ut som det gör, fyllt av fruktan, missräkningar, lidanden. Grundfelet med vår tillvaro är att vi intressera oss endast för tillvarons materieaspekt i stället för medvetenhetsaspekten. När medvetenhetsutvecklingen blir vår egentliga livsuppgift, så lösa sig livets problem av sig själva.

SOLSYSTEMET

2.10 Allmänt

¹De sex till solsystemet hörande naturrikerna äro:

mineralriket
växtriket
djurriket
människoriket (fjärde naturriket)
essentialriket (femte naturriket)
första eller lägsta gudomsriket (sjätte naturriket)

²Fulländade förstajaget (monaden centrad i förstatriadens mentalmolekyl) är suverän i människans världar (47–49) i såväl medvetenhets- som energihänseende, andrajaget härskar suveränt i världarna 45–49 och tredjejaget i solsystemet (43–49).

³Samtliga atomvärldarna i kosmos intaga samma "rum", så att fysiska kosmos också innehåller alla övriga atomvärldar. Vidare är att märka, att för 45-jagen existera praktiskt taget inga molekylarvärldar utan endast atomvärldar. De fyra lägsta naturrikerna röra sig inom molekylarvärldar men icke högre riken. Molekylarslag finnas visserligen även i världarna 43–45 men de uppfattas icke såsom skilda regioner utan såsom olika modifikationer av atomslagen.

⁴Molekylarslagen inom de mänskliga världarna (fysiska, emotionala och mentala uppvisa olika regioner, varvid är att märka att högre genomtränga lägre) få icke uppfattas såsom oåtkomliga utan även de såsom närvarande i fysiska världen. Tendensen att förlägga det överfysiska utom räckhåll för fysiska varelser är alltså missvisande. Allting omger oss människor.

⁵Individen kan i sitt emotionalhölje, sedan han förvärvat full objektiv medvetenhet i detta, besöka månen, när månen befinner sig i perigeum och dess emotionalvärld tangerar jordens. Besöka ett klot i jordens planetkedja kunna endast essentialjag, emedan de sju kloten äro inneslutna i gemensamma essentialvärlden. Samtliga planeter i solsystemet kunna besökas av superessentialjag, enär superessentialvärlden är gemensam för alla planeterna.

⁶En helt annan sak är, att organiska varelser kunna överföras mellan planeterna, ifall varelserna äro inneslutna i särskilda skyddsrum, innehållande de för organismens liv nödvändiga existensbetingelserna. Fysiska atomvärlden, bäraren av allt fysiskt, är gemensam för hela kosmos.

⁷Enligt vetenskapen utsänder solen två slags energier: ljus och värme. Enligt esoteriken utsänder den 42 olika slag av energier.

⁸Esoteriskt är materia och ljus synonyma begrepp, rörelse och ljud likaså. Men inse detta kunna som först kausaljagen. För dem äro även mineralerna fulla av ljus. Uratomen (monaden) är en sol. Man förstår kanske det gnostiska talesättet: "I det ljuset skola vi se ljuset". Det finns intet mörker för dem i högre världar. Och hela naturen är för dem en symfoni.

2.11 Molekylarmateriens fyra utvecklingstillstånd

¹Det är alltid vanskligt med "inspiration" ifråga om sådana verkligheter, som ligga utom området för egen "sakkunskap". Latenta vetandet som ger omedelbar visshet väckes till återerinring endast genom förnyat studium i ny inkarnation. Med denna reservation lämnas följande beskrivning, som förefaller vara rätt uppfattad.

²De 42 slagen av molekylarmateria inom solsystemet genomgå fyra olika totala involverings- och evolveringsprocesser och alltså fyra olika utvecklingstillstånd såsom primär-, sekundär-, tertiär- och kvartärmateria.

³I primärmaterien förvärva monaderna rotationsrörelse. Deras potentiella medvetenhet har

ännu icke aktualiserats. Rotationsrörelsen ger möjlighet till aggregatformning (molekyler etc.). Före detta stadium tjänstgöra monaderna såsom cirkulationsmateria från högsta till lägsta och från lägsta till högsta atomslag i kontinuerligt kretslopp.

⁴I sekundärmaterien förvärvar monaden utom rotationsrörelsen en cyklisk spiralrörelse. I denna materieprocess vaknar medvetenheten till passiv medvetenhet och förvärvar möjlighet till fulländad robotism (reagera på även svagaste utifrån kommande vibrationer). Möjlighet till egenaktivitet (“viljeyttring”) saknas.

⁵Tertiärmaterien ger solsystemet dess konstans, liksom en ryggrad, ett skelett, den stabilitet som behövs för kvartärmateriens slutliga evolution genom allt högre naturriken, möjlighet till permanenta höljen (triader, sammanbindningslinjer etc.). Dess permanenta medvetenhet möjliggör de olika slagen av höljesminnen.

⁶Kvartärmaterien består av monader, involverade i triader, som ge monaderna möjlighet att samtidigt vara medvetna i tre olika slag av världar (i förstatriaden i fysiska, emotionala, mentala), möjliggöra syntesmedvetenhet såsom förutsättning för intuition och fortsatt medvetenhetsexpansion.

2.12 Olika slag av solsystem

¹Varje solsystem är ett egenartat experiment. Det kollektivväsen (samling monader), som i kosmos utformar ett solsystem av första graden, har uppnått tredje gudomsriket (29–35) och har haft tillfälle studera stort antal olika slag av solsystem. De samlade erfarenheterna från dessa många experiment komma givetvis till användning vid det nya försöket.

²Varje solsystem genomgår tre totala omformningar, innan den massa monader (uratomer) av primärmateria, som utgjorde innehållet i systemet av första graden, förvärvat solsystemmedvetenhet.

³I alla system av alla grader förekomma monader, som i andra solsystem nått viss utveckling men icke erforderlig nivå, när systemet upplöstes, och därför överförts till andra system på lämpligt utvecklingsstadium. I regel ha dessa monader uppnått högre nivå än monaderna i motsvarande naturriken, varför de utgöra eliten i sina olika riken.

⁴Esoteriska litteraturen förekomma redogörelser för olika evolutionssätt, vilka kunna förvillla den oinvidde men ha stort intresse för experterna i esoterik.

⁵Eftersom under ofantliga tidsperioder uratomer i urmanifestationen efterhand införs i en kosmos under utbyggnad och de senare ankomna ej hunnit genomgå de manifestationsprocesser som de tidigare, fås redan därigenom monader på olika utvecklingsstadier, en företeelse som gör sig gällande i alla solsystem och i alla naturriken från lägsta till högsta. Det finns därför monader på otalet utvecklingsnivåer från mineralriket till högsta kosmiska värld. (Esoterikern kan därför endast beklaga förvillelsen med demokratiens dogm om allas jämlikhet. Alla äro vi bröder men det är en helt annan sak. När mänskligheten nått kulturstadiet och avundens hat ej längre regerar, inses också, att de på högre nivåer i alla riken måste hjälpa dem på lägre, vilket är ett korollarium av enhetens livslag.)

⁶Vårt solsystem måste vara en relativt sen företeelse i kosmos, eftersom vår kosmos icke endast är fullt utbyggd utan även en fulländad organisation med alla kosmiska världarna fulla av individer på alla utvecklingsnivåer. Att otal solsystem måste komma efter vårt, framgår av den enorma mängd uratomer, som äro involverade i fysiska atomerna, för att icke tala om de fysiska molekylerna. De, som nått så långt ner i involutionen, beräknas skola hinna avsluta sin utveckling, innan kosmos upplöses. De övriga bli överförda till nya kosmos i vardande för att utgöra förtruppen till den nya kosmiska organisationen.

⁷Vårt solsystem är ett system av “andra graden”. I solsystem av första graden når utvecklingen i medvetenhetshänseende icke längre än till fulländningen av förstajag i förstatriaden. Man kan kalla detta första slag av system för materieaspektens speciella system. System av andra graden

äro medvetenhetsaspektens speciella system. Och system av tredje graden äro rörelseaspektens speciella.

⁸I system av första graden är det många monader, som av vissa orsaker (vilka ha vi ej erhållit några fakta om och en esoteriker spekulerar aldrig) förvärvat repellerande grundtendens, en trotsande inställning till omvärlden, som i det närmaste omöjliggör förvärv av attraktionens egenskaper (strävan till enhet med allt, som är en förutsättning för evolutionens friktionsfria gång). De icke endast motverka sin egen utveckling utan utgöra hinder för övriga monader med attraherande grundtendens. Det blev nödvändigt sammanföra dessa till en egen planet, när nya solsystemet utformades. Och vår planet är experiment i stor skala med dessa älskliga varelser. Det är därför också vi begåvats med organismer för att i dessa bättre göra de ohyggliga erfarenheter, som tydligen äro nödvändiga för att lära monaderna att ändamålsenligt tillämpa livslagarna, enkannerligen enhetslagen. Att dessa i sin totala livsokunnighet anklaga livet för det helvete de berett sig själva, är ju givet med dessa självhärliga, alltbegripande varelser.

2.13 Solsystemets världar

<u>¹Världar</u>	<u>Naturriken</u>	<u>Triader</u>
43 manifestala	första gudomsriket eller	tredjetriaden
44 submanifestala	sjätte naturriket	
45 superessentiala	essentialriket eller	andratriaden
46 essentiala	femte naturriket	
47 kausal-mentala	fyra	förstatriaden
48 emotionala	lägsta	
49 fysiska	naturrikerna	

²Solsystemets högsta värld är 43. Därefter börja de kosmiska världarna (42–1).

³Människans världar omfatta 47–49.

⁴Vart och ett av atomslagen 43–49 lämnar byggnadsmaterial till sex allt mer sammansatta, allt grövre molekylarslag (aggregationstillstånd).

⁵Det är dessa 42 molekylarslag, som utgöra egentliga solsystemet. Molekylarslagen inom varje atomvärld ha fått analoga benämningar och matematiska beteckningar:

- (1 atomiska)
- 2 subatomiska
- 3 supereteriska
- 4 eteriska
- 5 gasformiga
- 6 flytande
- 7 fasta

⁶Siffrorna för molekylarslagen sättas efter atomslagen. Sålunda skrives fysiska gasformiga molekylarslaget 49:5.

⁷Atomvärldarna 43–45 äro gemensamma för alla planeter i solsystemklotet. Planetklotens världar formas av atomslagen 46–49.

⁸De koncentriskt grupperade planetariska molekylarslagen ha olika radier (räknade från planetens medelpunkt). De högre genomtränga samtliga lägre.

2.14 Människans världar

¹De tre lägsta atomvärldarna (47–49) äro indelade i fem molekylarvärldar. I varje värld har människan under inkarnation ett hölje av denna världs materielag. Siffrorna efter atomslagen avse molekylarslagen.

	² Världar	Molekylarslag	Medvetenhetsområden	Jagets höljen	Lägsta triaden
47	kausala	1 atomiska	kausaintuition	kausalhöljet	
	“	2 subatomiska	“	“	
	“	3 supereteriska	“	“	
47	mentala	4 eteriska	systemtänkande	mentalhöljet	47:4
	“	5 gasformiga	perspektivtänkande	“	
	“	6 flytande	principtänkande	“	
47	“	7 fasta	slutledningstänkande	“	
48	emotionala	1 atomiska	attraherande känslor	emotionalhöljet	48:1
	“	2 subatomiska	“ “	“	
	“	3 supereteriska	“ “	“	
48	“	4 eteriska	repellerande känslor	“	
	“	5 gasformiga	“ “	“	
	“	6 flytande	“ “	“	
48	“	7 fasta	“ “	“	
49	fysisk-eteriska	1 atomiska		fysiska eterhöljet	49:1
	“ “	2 subatomiska		“ “	
	“ “	3 supereteriska		“ “	
49	“ “	4 eteriska	kärnfysiken	“ “	
	“synliga”	5 gasformiga	vetenskapliga	organismen	
	fysiska	6 flytande	forsknings-	“	
49	världen	7 fasta	områden	“	

³Normalindividens (de flestas) medvetenhet sträcker sig icke över:

49:5-7 fysisk objektiv medvetenhet

48:4-7 emotional medvetenhet

47:6,7 mental medvetenhet

47:1-3 kausalvärlden

47:4-7 mentalvärlden

48:1-7 emotionalvärlden

49:1-4 etervärlden

49:5-7 “synliga” världen

48:1-3 högre emotionala

48:4-7 lägre emotionala

“klärvoajans”: objektiv medvetenhet inom 48:4-7

MANIFESTATIONSPROCESSEN

2.15 Allmänt

¹Hela kosmos utgör en gigantisk manifestationsprocess, i vilken monaderna befinna sig på antingen olika involutionsstadier (involvering ner till fysiska materien) eller olika utvecklingsstadier (i de olika naturrikena).

²De många i kosmos ständigt pågående processerna kunna indelas i följande huvudprocesser:

involveringsprocessen
involutionsprocessen
evolutionsprocessen
expansionsprocessen

³För dessa har utförligare redogjorts i Laurencys två först utgivna arbeten. De omnämns i detta arbete för att göra den med esoteriken obekante läsaren uppmärksam på hithörande fundamentala företeelser.

⁴Involvering är beteckningen på den process, i vilken uratomerna sammansätts till allt grövre (alltmera sammansatta) materieslag (atomslag och molekylerslag). Ju mera sammansatt materien, desto mera involverade äro uratomerna.

⁵Evolvering betecknar upplösningen av mera sammansatt till mindre sammansatt materia.

⁶Ibland används involvering–evolvering för att beteckna inkarnation: individen iklädes allt grövre materiehöljen, vilka senare upplösas.

⁷Involution är en sekundär involveringsprocess, i vilken uratomernas (monadernas) potentiella medvetenhet väckes till passiv medvetenhet.

⁸Evolution är den process, i vilken monadernas passiva medvetenhet aktiveras till själviniterad medvetenhetsaktivitet.

⁹Expansionsprocessen innebär en konstant expansion av monadens individual-medvetenhet, förvärv av allt större delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten.

¹⁰Evolutions- och expansionsprocesserna innebära med varje högre atomvärld både fortsatt enorm stegring av medvetenhetskapaciteten och motsvarande ökning av den dynamiska urkraften.

¹¹Intensiteten av såväl medvetenhet som energi är högst olika på olika utvecklingsstadier hos samma slag av molekyler och atomer. Och detta gäller icke endast inom samma rike. Så är t.ex. intensiteten i en mentalatom högst olika ifråga om ett 46-jag eller 45-jag etc. hela vägen upp. Det synes helt enkelt icke finnas någon gräns, enär de kosmiska atomerna, som ingå i mentalatomen, ha en helt annan kapacitet hos ett kosmiskt jag, ifall ett dylikt (såsom avatar) skulle ikläda sig ett hölje av mentalmateria.

¹²Man bör kunna skilja på involutionsväsen och evolutionsväsen. Involutionsväsen äro elementaler, produkter av evolutionsväsens medvetenhetsyttringar. Alla medvetenhetsyttringar medföra formandet av elementaler i de olika världarnas involutionsmateria (involutionsmateria med egen passiv medvetenhet, som aktiveras av den medvetenhetsyttring som formade den). De upplösas, när den energi som formade dem upphört att verka.

2.16 Manifestationsprocessens mening

¹Monad–uratom–individen–jaget har utgått från högsta världen och skall en gång återuppnå denna efter sin långa resa genom kosmos. Från att ha varit en monad med potentiell medvetenhet har den genom manifestationsprocesserna utvecklats till ett jag med kosmisk allvetenhet och allmakt.

²Kosmos har formats för att bereda uratomerna (monaderna) i urmanifestationen (kaos)

möjlighet förvärva medvetenhet, allvetenhet och allmakt. När monaden i den stora kosmiska manifestationsprocessen med involvering, involution, evolution och expansion återvänt till den högsta kosmiska värld, från vilken den utgått, blivit befriad från involveringen i materien och såsom fri uratom finner sig vara det urjag den alltid varit, kan dynamis verka i den med sin totala makt. Monaden, denna kosmiska sol, kan forma ett universum. Eviga kosmos formas ständigt av individer (kollektivväsen), som blivit kosmiska "alljag".

³Solsystem äro sista länken i forandet av kosmos. De äro nödvändiga för att väcka monadernas objektiva medvetenhet, lära dem skilja på motsättningen mellan inre och yttre, medvetenhet och materia. Det är i de tre lägsta fysiska molekylarslagen (49:5-7), egentligen i det allra lägsta (49:7), som motsättningen blir fullt klar. Utan denna motsättning kan individen icke förvärva självmédvetenhet, jagmedvetenhet, självidentitet, nödvändig för aktiv medvetenhet, självbestämmdhet, lagenlighet, nödvändig för medvetenhetsutvecklingen, för självförvärvad erfarenhet och kunskap om verkligheten. Saken är i sig så omedelbart självklar, att man häpnar över att denna insikt icke för längesedan omöjliggjort filosofiska subjektivismen, upphovet till detta livsokunnighetens fantasteri man kallat filosofi. Ännu ett exempel på att det mest självklara, mest omedelbart givna, är det mänskligheten aldrig kan finna utan måste påpekas.

2.17 Involution och evolution

¹Ännu föreligga få fakta angående monadernas (uratomernas) involution. Detsamma kan man säga om alla övriga problem. Vi ha egentligen endast fått så mycket, som behövs för en vision av tillvaron. Det är ju också allt människan (förstajaget) kan fatta. Och planethierarkien anser med full rätt, att det spekuleras alltför mycket i fåvitsko redan om de fakta vi fått. Vi ha vad vi behöva för att kunna på rätt sätt leva livet. Med ökad förståelse ökas också den ytterligare kunskap vi behöva.

²Som bekant indelas de 49 atomvärldarna i kosmos i sju olika kosmiska riken (1-7; 8-14; 15-21; 22-28; 29-35; 36-42; 43-49). De ha också fått beteckningar i analogi med solsystemets sju atomvärldar, alltså kosmiskt fysiska (43-49); kosmiskt emotionala (36-42); kosmiskt mentala (29-35); kosmiskt essentiala (22-28); etc. Analogien är ingen tillfällighet utan betecknar viss frändskap mellan angivna världar och atomslag.

³Och nu kommer frågan om involutionens många olika processer, vilkas resultat vi kunna konstatera i solsystemens materielag. Den fysiska materien (49) består av materia, som genomgått särskilda processer i kosmiskt fysiska (solsystemet); den emotionala materien (48) i kosmiskt emotionala (36-42), den mentala (47) i kosmiskt mentala (29-35) etc. Dessa materielaspekter analogier gälla även medvetenhetsaspekten. De gälla i så hög grad, att individerna i andra kosmiska riket (36-42) icke kunna tillfullo utnyttja eller "förstå" alla de möjligheter i mentalmaterien (47:1-7), som kunna utnyttjas i kosmiska mentalriket.

⁴Kosmos är från början av obetydligt omfång men växer oavbrutet genom införsel av uratomer från urmanifestationen i urmaterien. Denna införsel är icke kontinuerlig utan sker serievis i etapper, allteftersom de införda uratomerna (monaderna) blivit sammansatta till allt mer atomfyllda materievärldar.

⁵Man kan räkna med 49 kosmiska införselserier motsvarande sammansättningen till de 49 kosmiska atomvärldarna. Såväl involutionen som evolutionen försiggå etappvis i den mån atomerna förvärvat erforderliga egenskaper. Det är häri vi kunna se olikheterna i såväl involutions- som evolutionshänseende, hela serien naturriken och utvecklingsstadier inom de olika naturrikerna.

⁶Det är i stort sett ålderskillnaden mellan monaderna i alla involutions- och evolutionsrikerna, som är avgörande för uppnått "utvecklingsstadium", tidpunkten för införsel till kosmos, tiden för övergång från högre till lägre involutionsrike, tiden för övergång från lägre till högre evolutionsrike.

⁷Även evolutionen inom människoriket sker etappvis genom serieordnad övergång för monaderna från djurriket till människoriket. Ålderskillnaden mellan monaderna i människoriket kan uppgå till sju eoner. Det finns således åldersklasser. I vad mån dessa inkarnera i olika existerande kaster eller samhällsklasser, är en sak för sig.

⁸I en förnuftigt organiserad stat, där alla kunna bedömas efter förvärvat livsförståelse (ingalunda sentimentala livsförvändheten) och få sin rätta plats i samhällsmaskineriet, kan man räkna med att utvecklingsstadiet blir avgörande för kasttillhörigheten. Men sådana idealstater kunna komma till stånd först, när planethierarkien återkallats och får "visa vägen". Det kunna icke människorna och det borde man snart nog kunna inse efter ett tolv tusenårigt fiasko.

⁹Ett fundamentalaxiom i esoteriken är att all evolution är verk av högre materieenergiers inverkan på lägre materier. "Dirigeringen" kommer "uppifrån", icke "nerifrån". De plötsligt uppträdande nya egenskaperna hos växter och djur äro impulser från det naturrike, som övervakar biologiska evolutionen.

¹⁰Motsvarande gäller ifråga om medvetenhetsutvecklingen. I stort sett är allt skeende, alla naturprocesser, verkningar av energier från högre världar, högre riken. Denna idé, ohjälpligt idiotiserad i kristendomen på grund av barbarisk gudsföreställning, gudomligt godtycke i stället för lagenlighet, har funnits hos mänskligheten i miljoner år och under de senaste tolv tusen åren tillgänglig endast för eliten i esoteriska kunskapsordnar på grund av missbrukade kunskapen. Följden av detta missbruk har varit, att mänskligheten fått leva under sådana barbariska förhållanden i "historisk tid". Dålig skörd av dålig sådd.

¹¹Motsvarande gäller kunskapens ursprung. Den kommer från högre mentalvärlden, kausalvärlden.

¹²Och slutligen gäller samma princip angående de energier, som göra det möjligt att uppnå femte naturriket.

¹³Talet om "kraft av höjden" (denna ursprungligen esoteriska idé) var alltså berättigat, endast man hade förstått, vad som menades därmed och icke utlagt faktum på så ytterligt primitivt sätt, som skett i kristendomen, denna teologi, som redan för hundra år sedan borde begravts längst nere i källararkiven.

¹⁴I KOV 1.27 visas, hurusom alla lägre atomslag genomströmmas av atomer från högsta världen och att denna "kosmiska rörelse" är nödvändig för lägre världarnas bestånd. Det är emellertid icke endast primära involveringsmaterien, som på detta sätt påverkas. Motsvarande gäller även för sekundärmaterien med aktualiserad medvetenhet. Och det är detta slag av kosmisk energi, som utgör drivande kraften i både involutionen och evolutionen. Allt liv utvecklas och alla monaders medvetenhet aktiveras ständigt, tills alla slutligen måste nå sitt mål. Sedan beror det på individen att bestämma utvecklingstempot. Tillgodogör han sig målmedvetet och lagenligt dessa energier, kan han i enormt stegrat tempo påskynda sin utveckling. Men användas dessa energier i egoistiskt syfte, vilket ofta är fallet hos monader med repellerande grundtendens, kunna de i stället motverka evolutionen och fördröja denna i oanad grad även för dem, som annars skulle kunnat följa med i normala utvecklingslunken. Exempel ur esoteriska historien äro de katastrofer, som drabbade Lemurien och Atlantis och som mänskligheten alltsedan dess och icke minst i vår tid fått lida under.

2.18 Manifestationsprocessen och förändringens lag

¹Allt i kosmos är underkastat förändringens lag. Allt utvecklas. Själva materien, atom- och molekylarslagen, undergå ständig förvandling. Evolutionen försiggår i en serie av tre solsystem.

²I första slaget av solsystem når utvecklingen därefter, att materien i de tre lägsta atomvärldarna (47–49) blir "automatiserad". För att taga ett exempel från organiska livet, möjliggör denna automatisering fröbildning, så att i fröet potentiellt redan finns nedlagt allt, som senare kommer till utveckling.

³“Utur ägget kommer det en höna, utur hönan kommer det ett ägg. Var den första hönan höna eller var hon ägg?” Svaret på frågan är att hela denna procedur är resultatet av en omvandlingsprocess under miljarder år, innan såväl ägg som höna kunde få sin slutgiltiga form. Automatiseringen kommer till synes även i naturens s.k. självläkelseprocesser.

⁴Ingenting kan förbli oförändrat. I hela naturen, från molekyl, mineral till alla slagen naturformer, kan icke finnas något verkligt stillastående, även om intet forskareöga äger möjlighet iakttaga förändringen.

⁵Detsamma gäller medvetenhetsaspekten. Medvetenhetskapaciteten ökas ständigt under årmiljonernas lopp i såväl intensivt som extensivt hänseende i alla naturformer. Mänskliga medvetenheten har undergått en oavbruten expansion. Detsamma gäller även individerna i högre riken. Så är t.ex. 45-jagets insikt och förståelse ojämförigt mycket större i dag än för bara en miljon år sedan, beroende på erfarenhet av all annan medvetenhetsexpansion.

⁶Icke alla uratomer i kosmos kunna nå “fullkomlighet” (högsta kosmiska världens allvetenhet och allmakt), innan kosmos avvecklas. De “ofullgångna” överförs till kosmos i vardande för att fortsätta sin avbrutna evolution. Detta gäller samtliga uratomer tillhörande primärmaterien (senast införda) samt vissa procent av sekundär- och tertiärmaterien. Däremot bör kvartärmaterien lyckas.

⁷Överföring äger ständigt rum av de monader (uratomer), som icke “hunnit bli färdiga” i de olika manifestationsprocesserna. De “ofärdiga” överförs till andra planeter, andra solsystem, andra kosmos i vardande på lägre utvecklingsstadier för att fortsätta sin medvetenhetsutveckling, tills slutmålet nåtts.

2.19 Manifestationsperioderna

¹Det är icke många uppgifter om livslängden av solsystem, planet, geologiska processer, biologiska evolutionen, de mänskliga raserna etc., som fått bliva exoteriska. De stora manifestationsperioderna äro uppenbarligen att hänföra till materiesammansättningen i ett solsystem, planetformning, involverings- och involutionsprocesser, medvetenhetsaktivering i de tre lägsta naturrikerna. Men ju närmare man kommer företeelser, som kunna studeras i vår historia, desto färre data föreligga. Kännedomen om de cykler, som beröra mänskligheten, skulle medföra, att för mycket kunde förutberäknas av dem, som ha till livsuppgift att motarbeta all utveckling. Vi få nöja oss med de astronomiska beräkningar, som äro möjliga beträffande zodiakepoker etc., och esoteriska astrologiens uppgifter om vilka departementsenergi, som under viss epok äro verksamma i de mänskliga världarna.

²En uppgift av Blavatsky i *Secret Doctrine* har varit ägnad att vålla begreppsförvirring. Hon omnämner, att vi skulle befinna oss i den världsålder, som på sanskrit kallas Kali yuga (järnåldern) om 432 000 år och att år 1898 5000 år förflutit sedan denna periods början. Det nämns ingenting om huruvida denna yuga skulle avse solsystemet eller planeten eller människosläktet eller en viss rottras. Fältet blev fritt för gissningar och för allsköns profeter, som icke lärt sig mera än att de tro på sina hugskott eller skarpsinniga kalkyler.

³Överallt, där mänsklig okunnighet och oförmåga att rätt uppfatta göra sig gällande, överallt, där tilltro till egna omdömet oerhört överskattas, förlora orden sin egentliga betydelse och övergår kunskapen i allmänna opinionens vidskepelse. Så har det även gått i Indien med alla kunskaper. Från början avsågs med manvantara en exakt tidsperiod. Men numera är det en tidsperiod rätt och slätt. Samma öde har även beteckningen yuga råkat ut för. Man måste vara mycket hemma i mysterierna för att inse vad saken gäller. Därtill kommer, att indierna liksom mystikerna avsky exakta uppgifter, eftersom dylika begränsa fantasterimöjligheterna.

⁴Emellertid visar det sig, att icke ens beräkningarna för solsystemen gälla alla solsystem utan endast statistiskt medeltal. Dels finns det tre slag av solsystem. Dels variera processernas tidsperioder även i system av samma grad.

⁵Varje kosmos är ett nytt experiment i utvecklingshänseende och anledning finns antaga, att

icke endast solsystems utan även en kosmos livslängd kan variera högst avsevärt, beroende på durationen av erforderliga manifestationsprocesser. Olika uppgifter (exoteriska) föreligga om vårt solsystems ålder och det är givetvis lönlöst att spekulera. För vår planetkedjas vidkommande befinna vi oss i fjärde eonen (av sju anslagna) om 4320 miljoner år, varav c:a 2000 miljoner avverkats. Livet på vår planet i denna fjärde omgång beräknas till 600 miljoner år, varav c:a 320 miljoner förflutit.

⁶Det visar sig också, att “den ursprungliga tidtabellen” icke anger verkliga utvecklingsstadiet beträffande mänskligheten. Nya oförutsedda faktorer, bl.a. nya slag av “kosmiska energier”, ha påskyndat utvecklingen för planethierarkien och därmed också för de aspiranter på lärjungaskap, som närma sig femte naturriket. På grund av de oerhörda skillnaderna i utvecklingshänseende mellan dem, som ännu befinna sig på lägre emotionalstadiet och dem, som nått humanitetsstadiet och då humanisternas inkarnationer bland massan på lägre stadier icke ge möjlighet till berättigade erfarenheter, har extra möjlighet beretts humanisterna, att ifall de så önska få tillfälle till snabbare utveckling genom att bli lärjungar till planethierarkien och erhålla särskild undervisning. Ifall de bestå proven, ha de utsikter att ojämförligt snabbare nå sitt mål: kausalstadiet.

2.20 MONADEN OCH DESS HÖLJEN

¹Evolutionsprocessen, som tar sin början i lägsta naturriket, mineralriket, är den sista processen i en lång serie monaderna genomgå, innan de med aktiv medvetenhet äga förutsättning själva förvärva allt högre slag av medvetenhet i allt högre materielag.

²Evolutionsmonaderna i solsystemen äro alltid inneslutna i triader, som alltid äro inneslutna i flera materiehöljen.

³Under sin medvetenhetsutveckling såsom människa har monaden-jaget fem olika höljen, såsom andrajag sju och såsom tredjejag nio olika. I kosmos förvärvar monaden 42 olika slag av höljen, tillhörande dessa olika världar. Monaden betraktar det hölje, vari det för tillfället är “centrat”, såsom sitt egentliga jag. I högsta kosmiska världen befriar sig monaden från hölje och upplever sig själv såsom det urjag den alltid varit.

⁴Förväxlingen av monaden med dess höljen har givit upphov till mängder av missuppfattningar och oklarheter. Monaden är själva centrum för jagmedvetenheten, alltid oåtkomlig såsom materiell, objektiv företeelse, tills den nått högsta kosmiska världen.

⁵Den om verkligheten ovetande människan tror, att hon i fysiska världen är sin organism, senare i emotionalvärlden sitt emotionalhölje och i mentalvärlden sitt mentalhölje. Hon identifierar sig med sina höljesmedvetenheter, aningslös om att jaget (monaden) är en uratom och använder sina höljen för att kunna förvärva medvetenhet i dessa, göra nödvändiga erfarenheter i dessa världar, erfarenheter som bearbetas till kunskap om verkligheten och livet, erfarenheter som bli till förmågor och egenskaper. Vi återfödas, tills vi lärt oss ändamålsenligt använda våra höljen. När vi blivit suveräna i dessa, lärt oss vad vi måste lära oss i människoriket, kunna vi övergå till nästa högre rike.

⁶Sålänge individen identifierar sig med sina inkarnationshöljen, är han beroende av dessas tillstånd, innehållet i dessas medvetenhet, beroende av hithörande vibrationer för sitt “välbefinnande”. Men ju klarare han inser, att han icke är sina höljen, desto lättare har han att behärska dem, göra sig fri från beroendet.

⁷Hela utvecklingsprocessen upp till högsta kosmiska värld är en analog process med kontinuerlig identifikation med och frigörelse från allt högre slag av höljen och höljesmedvetenheter. Hela vägen igenom söker han förgäves efter “sitt egentliga jag” och det glider ständigt undan, eftersom jaget är en uratom och jaget icke finner sig självt, förrän det i högsta världen befriat sig från involveringen i materien och slutligen är sitt urjag såsom fri uratom. Allt, som jaget identifierat sig med, har hela tiden varit höljen, enär det i egentlig mening

icke kan finnas annat än uratomer, involverade i materien, befinnande sig på någon av otalet utvecklingsnivåer från lägsta till högsta. Vi ingå alla i höljen för individer i högre riken i en oavbruten serie, tills vi själva frigjort oss från involveringen.

⁸Så enkelt kan man beskriva processen, den process som okunnigheten gjort så totalt obegriplig med alla sina djupsinnigheter och ofattbara symboler.

⁹Praktisk användning för denna insikt får individen, ifall han ofta för sig själv upprepar “jag är icke mina höljen”, tills han befriat sig från beroendet av dem i alla livssituationer. Den devisen torde vara den mest hjälpsamma, kontentan av all levnadsvisdom.

2.21 Mänskliga höljena

¹Fysiska höljena (organism och eterhölje) påverkas direkt av energier från kausalhöljet.

²Emotionala och mentala höljena påverkas från triadhöljet. Dessa två fakta äro av psykologisk betydelse.

³Kausalhöljet är människans enda permanenta hölje med den inom sig alltid inneslutna monaden (individen, jaget). Det är kausalhöljet, som inkarnerar, omsluter och genomtränger samtliga lägre höljen. Kausalhöljet förvärvades av monaden vid övergång från djurriket till människoriket. Detta hölje kan icke inkarnera i en djurkropp. När människan kan förvärva ett hölje av essentialmateria (värld 46), övergår hon till femte naturriket.

⁴Sedan individen övergått till femte naturriket och vill arbeta i lägsta världarna (47–49) utan att för den skull inkarnera, behöver han för detta ändamål endast kausalhöljet och fysiska eterhöljet. Emotional- och mentalhöljena äro visserligen nödvändiga förbindelseleder men äro fullständigt automatiserade och tomma på allt medvetenhetsinnehåll, varför de betraktas såsom “obefintliga”. Hithörande medvetenheter kunna icke utforska verkligheten, icke ens ge riktig uppfattning om verkligheten utan endast förvilla och desorientera i verkligheten. Man förstår varför gamla esoteriska symboliken använde beteckningen “illusion”.

⁵Det är emotional- och mentalmedvetenheten, som filosofer och kulturprofeter syssla med och även eliten har så svårt att frigöra sig ifrån.

MEDVETENHETSASPEKTEN

2.22 *Medvetenhetens enhet*

¹Medvetenheten är till sin natur både individuell i monaderna (uratomerna) och kollektiv (i materiesammansättningar). Materievärldarna äro samtidigt medvetenhetsvärldar och samtliga kosmiska världarna bilda en gemensam kosmisk totalmedvetenhet, i vilken alltså varje monad (uratom) har omistlig del. Man kan därför säga, att hela kosmos i medvetenhetshänseende utgör ett levande helt (gud immanent).

²Medvetenheten är en och en enda: kosmiska totalmedvetenheten, alla uratomers gemensamhetsmedvetenhet. Detta är grunden till alla de otaliga slagen av gemensamhetsmedvetenhet, de otaliga slagen av allt större gemensamhetsmedvetenhet. Men i absolut mening gäller axiomet just uratomens medvetenhet och dess absoluta giltighet inses först av uratomen, när den frigjort sig från all involvering i materien.

³Ingen medvetenhet kan annat än skenbart (i de tre lägsta atomvärldarna 47–49) avsondra sig från gemensamhetsmedvetenheten. Det är delaktigheten i kosmiska totalmedvetenheten, som möjliggör monadens individualmedvetenhet. Sedan denna en gång förvärvats, kan monaden icke i högre rikens högre världar förlora sin självidentitet.

⁴I och med att individen förvärvat enhetsmedvetenhet (46), betyder förvärv av högre medvetenhet samtidigt uppgående i en större grupp, vidgad medvetenhet både vertikalt och horisontalt, på både höjden och bredden. Eftersom det högre innefattar det lägre, blir också djupet större och mera vidgat. Så fortgår det, tills allting famnats i och med att individuella medvetenheten nått högsta världens medvetenhet, som omfattar hela kosmos.

2.23 *Medvetenhetsutvecklingen*

¹Inom solsystemet ha alla uratomer, som ingått i materiesammansättningar, fått sin potentiella medvetenhet aktualiserad. När monadernas potentiella medvetenhet i involutionsprocesserna väckts till liv (passiv medvetenhet), få de i allt högre slag av naturriken tillfällen att aktivera sin medvetenhet och därigenom förvärva självmedvetenhet i allt högre slag av materier och materievärldar, tills de förvärvat självmedvetenhet i och om hela kosmos.

²För att kunna aktivera sin medvetenhet och därmed förvärva självmedvetenhet måste individerna (monaderna) involveras ner till fasta fysiska materien, enär det är först i mineralrikets fasta fysiska materia (49:7), som atommateriens enbart subjektiva medvetenhet kan börja förvärva objektiv medvetenhet, lära sig skilja på inre och yttre, jag och icke-jag, medvetenhet och materia, subjektivt och objektivt, leda till uppfattning av individen såsom något från allt annat skilt. Det är också endast i lägsta dimensionsvärlden den kan förvärva början till rums- och tidsuppfattning. Denna objektiviseringsprocess fortsätter genom växt- och djurriket, tills den slutligen i människoriket leder till individuell självmedvetenhet.

³I människoriket förvärva individerna egen reflexionsförmåga, självtillit och självbestämmdhet. Det är för att utveckla sin i högre världar oförlorbara individualitet som individen i sitt mänskliga kausalhölje lever isolerad från övriga individer (enda höljet i kosmos utan gemensamhetsmedvetenhet). I nästa högre rike, (det femte, essentialriket) förvärvar individen allt större medveten delaktighet i gemensamhetsmedvetenheten och självförvärvad kunskap om allt i de mänskliga världarna (47–49).

⁴Det är i fysiska världen individen kan förvärva kunskap, egenskaper och förmågor, icke i emotionala och mentala världarna. I dessa två världar kan människan icke ens lyckas med objektiv naturforskning, eftersom materien ögonblickligen omformas av alla medvetenhetsyttringar. Därtill fordras kausalmedvetenhet, som kan undvika denna påverkan.

⁵Medvetenhetskapaciteten är beroende av höljernas beskaffenhet. Det åligger jaget tillse, att

denna beskaffenhet motsvarar de olika atomslagens möjlighet giva uttryck för de tre aspekterna. Därmed är gränsen nådd för kunskap och makt. Ökad expansion förutsätter högre värld.

⁶Varje högre molekylarslag innebär ökat slag av medvetenhet i intensivt och extensivt hänseende. Med varje högre atomslag ökas medvetenskapaaciteten i fortgående serie, där produkten multipliceras med sig själv (alltså $2 \times 2 = 4$; $4 \times 4 = 16$; $16 \times 16 = 256$ etc.).

2.24 Livets mening

¹Uttrycket livets mening kan tas i olika betydelser.

²Livets mening i vidsträcktaste betydelse är medvetenhetsutveckling till allvetenhet och allmakt.

³Det är detta faktum vi erhållit från planethierarkien och alla nya ideologier måste utgå ifrån. Vi måste tyvärr bibehålla beteckningen idiologi (av idios = egen), tills vi kunna grunda världs- och livsåskådning på verklig kunskap om verkligheten och livet. Ideologi fås först, när vi såsom kausaljag inträtt i platoniska idévärlden.

⁴Livets mening för förstajaget är dess slutliga uppgående i andrajaget.

⁵Livets mening (såsom "öde") är beskaffenheten av den väg jaget vandrar, jagets relationer till klanen, sätten för jagets självförverkligande.

⁶Livets mening för personligheten (inkarnationen) är i utvecklingshänseende erfarenheter för vidgad insikt och förståelse, i skördehänseende gottgörelse av begångna misstag mot allt liv, fullföljande av pålagd eller självåtagen livsuppgift.

⁷Det mesta av skörden är återställelse av "rubbad balans" och ett resultat av dålig sådd. Den däri djupast liggande meningen är de nödvändiga erfarenheter egenartens grundtendens framtvningar för att möjliggöra självförverkligandet.

2.25 Minnen

¹Allt skeende, allt som någonsin existerat och försiggått i alla världar, allt av de tre aspekterna, finns bevarat i de olika världarnas kollektivminne. Det går icke ens förlorat med världarnas, planeternas, solsystemens upplösning, eftersom det återspeglas i ännu högre atomvärldars aktiva kollektivmedvetenhet. Det var meningen med gnostiska talesättet: "Intet är fördolt, som icke skall bli uppenbart".

²Individens förflutna finns bevarat i dels planetminnet, dels kausalhöljet, dels triadens undermedvetna. För individen är det lättast åtkomligt i kausalhöljet, när han blivit kausaljag. Att somliga redan dessförinnan kunna minnas förflutna inkarnationer, beror på direkt kontakt med triadens fysikalatom.

2.26 Medvetenhetsdelaktighet

¹Kausalhöljet isolerar individen från andra individer. Sålänge kausalhöljet är "högsta hölje", är individen en ensam individ. Han förblir detta, tills jagatomen centrats i andratriadens mentalatom, då han själv aktiverar sitt kausalhölje. Han har då inträtt i andrajagens rike med begynnande essential medvetenhet. Han har förenats med sitt kollektivväsen.

²Kollektivväsen utgör ett medvetenhetsväsen. Individens delaktighet i denna kollektivmedvetenhet sträcker sig (som alltid i alla slags aggregat) så långt som hans egen medvetenhetsaktivitet.

³Kollektivväsen äro i viss mån "isolerade" väsen med egen medvetenhet. Men denna isolering är självvald. Ingenting hindrar ett essentialväsen att träda i förbindelse med andra kollektivväsen. Men därmed utträder han för detta tillfälle ur sin kollektivmedvetenhet och lämnar detta utanför. Han lämnar det "aggregat" han tillhör. Orsaken härtill är vibrationsolikheterna. Varje kollektivväsen har sitt eget slag av vibration med speciella uppgifter, vilka icke få "störas" av

“ovidkommande” vibrationer.

⁴Ett essentialväsen, som aktiverat hela sin essentialmedvetenhet (46:1-7), kan träda i förbindelse med alla essential- och lägre väsen i det sjuklot det tillhör. Det kan, närhelst det önskar, bli “ett” med något av dessa väsen och “förstå” alla lägre väsen, bättre än dessa själva. Han kan, om det skulle “behövas”, följa detta lägre väsens hela utvecklingsgång alltifrån mineralstadiet. Men han gör det icke av nyfikenhet. Han får enligt frihetslagen, som lämnar alla väsen rätt till “privatliv”, icke efterforska något, som icke är nödvändigt för att lämna direkt hjälp. Och han måste sedan glömma allt han sett. Han har lärt sig hur man utplånar ur medvetenheten allt man skall glömma. Att det finnes outplånligt i klotets kausalminne, är en helt annan sak.

⁵Detta klotets kausalminne finnes i den yttersta hinna av mentalatomer, som omger vårt klot (74). Det är ett eget kausalväsen, tillhörande en helt annan evolution än den mänskliga. Detta minne finns tillgängligt för alla, som förvärvat objektiv kausal medvetenhet av högsta slag (47:1). Och detta har aldrig någon annan än andrajag.

⁶Medvetenhetsdelaktighet medför ansvar. Man är alltid ansvarig för vad man vet. Man är alltid ansvarig för andra, ifall man deltar i deras medvetenhet. Och ingen kan frigöra sig från detta ansvar. Ty ingen undgår något slags ansvar. Och det man fruktar måste man lära känna, tills man icke kan frukta. Men ansvarets faktum är ett observandum, att icke i onödan påtaga sig ansvar. Det räcker med de olika slag av ansvar ödet pålägger och dem som man av okunnighet påtar sig genom sina förbindelser i livet.

2.27 KOLLEKTIVVÄSEN

¹Människostadiet är det enda utvecklingsstadium, på vilket individen är en isolerad individ. På alla övriga, både högre och lägre, tillhör individen en kollektivitet, delaktig i kollektivmedvetenhet. Det är därför denna utvecklingsfas är den svåraste av alla.

²Det finns lika många huvudslag av kollektivväsen som det finns naturriken. Underavdelningarna inom naturrikerna äro otaliga, särskilt i högre riken. Det är givet, att kunskap om dessa nästan alldeles saknas. Tomma uppräkningsar äro meningslösa utan kännedom om deras uppgifter och funktioner. Obrukbart vetande ger endast stoff till missvisande fantasispekulationer.

³Kollektivväsen bestå av individualväsen. Men det har en viss betydelse att inse, att man särskilt ifråga om högre väsen samtidigt har att göra med en kollektivitet. De, som räkna med någon möjlighet att korrumpiera ett högre väsen (vana som de äro att alltid i något avseende kunna korrumpiera alla), kanske inse det fåvitska däri, ifall de veta, att individen samtidigt är en kollektivitet, som är lag. De kanske då inse det groteska i vidskepelsen att på något sätt kunna påverka (riktigare: förändra) kollektivväsen.

⁴Högre väsen “hjälpa”, när lagen tillåter att hjälp lämnas och om den hjälpbehövande förvärvat rätt till hjälp. Det finns endast ett sätt att “påverka” dem: att tjäna utvecklingen, enheten, varelsen i behov av och beroende av just vår hjälp.

⁵Det finns otaliga kollektivväsen. Men antalet individer i dessa kan variera ofantligt, beroende på “behovet”.

⁶Högsta kollektivväsendet i vårt solsystem är i avseende på den del av dess aktivitet, som berör dess egen utveckling, sysselsatt med att förvärva objektiv medvetenhet inom atomslagen 29–31. Det beräknas ha löst denna uppgift vid utgången av nästa eon och lämnar därmed solsystemet för att ingå i större klot.

⁷Jeshu (så hette i verkligheten den s.k. Jesus) hade essential medvetenhet och blev i en senare inkarnation, vilken ungefär sammanföll med början av vår tidräkning, fulländat andrajag (45-jag).

⁸Den kollektivitet, som har till uppgift att övervaka mänskliga evolutionen, har det inte lätt. På nuvarande utvecklingsstadium motarbeta de flesta människor utvecklingen genom sin egoism och sitt hat, genom idiotiserande fiktioner av alla slag. Därtill kommer det enorma motståndet från de individer, som föresatt sig med alla medel hejda utvecklingen, “skuggans bröder”, de verkliga

härskarna i fysiska och emotionala världarna.

⁹Det kollektivväsen, som övervakar mänskliga evolutionen, får icke förväxlas med de kollektivväsen, som representera ödes- och skördelag.

¹⁰Okunnigheten, som är obegränsad, tillägger diverse yogier, verksamma på skilda håll, egenskaper, förmågor och insikter, som endast ågas av dessa kollektivväsen.

¹¹Så snart kunskapen om kollektivväsen blir allmänt känd, kommer välvilliga fantasien att berätta allt möjligt om dem och deras förehavanden. Det måste därför med skärpa framhållas, att dylikt är och förblir ovederhäftiga fantasier. De, som sprida dylika och låtsas veta något därom, avslöja ohjälpligt sin omdömeslöshet och okunnighet. De enda som veta något äro de superessential- och högre väsen, som tillhöra dessa kollektiviteter. Och de tiga.

2.28 Kollektivväsens arbetsuppgifter

¹Ur vibrationssynpunkt består allting av vibrationer. Dessa kunna indelas i kontinuerliga och cykliska. De kontinuerliga äro resultat av blinda viljans dynamiska verksamhet. De cykliska äro resultat av viljans verksamhet genom aktiv medvetenhet, denna må vara av kosmiskt, solsystemiskt etc. ursprung. Samtliga äro nödvändiga för livets uppkomst, bestånd, utveckling eller upplösning.

²De kosmiska vibrationerna äro nödvändiga för kosmos och allt i kosmos. De genomströmma allt i kosmos. De verka både lika och olika, lika på lika och olika på olika. Detta gäller varje atom och atomsammansättning. De verka förenande eller upplösande, stärkande eller försvagande, harmoniskt på allt i samklang, disharmoniskt på allt annat. De verka (och detta är väsentligt) i enlighet med naturens orubbliga grundlagar.

³De kollektivväsen, som ha ansvar för ett solsystem, ett 49-klot, ett sjuklot, ett klot, en värld etc., kunna vi tänka oss såsom specialiserade och samarbetande vetenskapsmän, givetvis av för oss ofattligt format. De förnämsta av dessa beräkna cyklerna för "allt", effekterna av "allt" och övervaka att "allt" ordnas enligt dessa "bestämmelser" inom vars och ens speciella domän.

⁴Det finns cykler för allt, för varje atom och atomsammansättning, för alla klot av alla slag.

⁵Ett solsystem tillkommer genom samarbete av ett otal individer från tre kosmiska rikena: tredje (världarna 22–28), andra (29–35) och första (36–42). Dessa väsen (givetvis med gemensamhetsmedvetenhet) samarbeta för att detta system med alla dess manifestationsprocesser skall förverkliga det fastställda ändamålet: samtliga i solsystemet införda uratomer (monader) ska kunna utveckla sin medvetenhet till allvetenhet och allmakt i de sju lägsta atomvärldarna (43–49).

⁶Liksom människorna utveckla erforderliga egenskaper och förmågor genom att ändamålsenligt lösa sina problem i sina fem världar, så också dessa kosmiska väsen. Även individerna i de tre högsta kosmiska rikena (1–7; 8–14; 15–21) ha sina problem att lösa (och de lära vara de svåraste av alla, enligt regeln: ju högre värld, desto mer självklara, desto svårare problem). Det är allt vi veta om dem. Eftersom planethierarkien icke har möjlighet uttala sig om dessa problem, så är det bara människorna, som i sin märkvärdighets ofattbara vishet mäktat lösa sådana problem: "Enligt min oförgripliga mening..." (Vad sade 45-jaget? "De sakna sinne för proportioner. De sakna humor".) Må det tillåtas en stackare att upplysa om, att humor är förmågan inse egen löjlighet. Det är därför människorna icke förstå vad som menas med humor.

⁷De individer, som uppnått de tre högsta kosmiska rikena eller gudomsrikena (1–21), äro närmast ansvariga för kosmiska klotets bestånd, för tillförseln av de energier, som möjliggöra de olika manifestationsprocesserna i lägre rikena, för urmateriens sammansättning till sjuindelningen av världar, grunden till departementsindelningen. Men den lägre kosmiska organisationen, solsystemens formande och manifestationsprocessernas genomförande i lägre världar, är en uppgift för individerna i världarna 22–42. Lägsta gudomsriket (43–49) och planeternas hierarkier övervaka processerna inom solsystemets världar.

⁸Gud immanent är kosmiska totalmedvetenheten. Gud transcendent är den från högsta

gudomligheten (som formade kosmos) utgående och i allt lägre världar fortsatta medvetenhetsaktivering, vilken gör att alla världar äro "levande väsen", kollektivväsen, enhetsmedvetenheter, som övertagas av individer, som genom självförvärvat självmedvetenhet i värld efter värld kunna ingå i dessa kollektivmedvetenheter.

⁹Man kan även söka klargöra förhållandet så, att gud immanent är den del av kosmiska totalmedvetenheten, vari individen förvärvat självmedvetenhet och gud transcendent är den del, som ännu återstår att "erövra".

2.29 Kollektivväsens förhållande till mänskligheten

¹Människan tillhör något kollektivväsen, stätt i vardande. Hur långt dessa kollektivväsen kommit i utvecklingshänseende, beror på ingående individers utvecklingsstadium.

²I detta kollektivväsen ingå en mängd klaner, som i regel bestå av dem som kausaliserat tillsammans, t.ex. en gång tillhört en viss djurart.

³Individens "gud" är för förstajaget hans andrajag, för andrajaget hans tredjejag etc. Först på idealitetsstadiet, när enhetstendensen utvecklats så, att enheten blir det enda väsentliga, förmår han att i sin kollektivitet se denna högre enhet, som då blir hans "gud". Han kan då börja tillgodogöra sig sin kollektivitets kunskaps- och livserfarenheter.

⁴Genom religion etc. uppammas vidskepliga tilltron till en yttre makt som stöd och hjälp. Därmed berövas individen självtillit och självbestämmdhet, egenskaper som måste utvecklas. Självtilliten bör dock ej odlas, förrän individen nått kulturstadiet, enär resultatet lätt urartar i självtillräcklighet. Självbestämmdheten tillhör humanitetsstadiet. Dessförinnan blir den omdömeslös tilltro till allsköns fiktioner och okunnighetens inbilskhet.

⁵Det är givet, att den, som uppnått kausalstadiet och kunnat komma i förbindelse med högre väsen, för dessa hyser en obetingad hängivenhet och tillit. Men detta medför ej något beroende. Högre väsen äro inga ammor, inga betjänter, intet slags försäkringsagenter, inga övervakare med uppgift att ställa allt tillrätta, "hjälpa i all nöd", som är dålig skörd av dålig sådd.

⁶För dem på lägre utvecklingsstadiet med utpräglad söndringstendens äro högre väsen snarast högst riskabla företeelser. De vilja ingen ont. Därför hålla de sig borta från människorna. De rå icke för att deras vibrationer kunna bli fatala för människor, som opåkallat tränga sig på dem. De hatets känslor och tankar, som människorna omedvetet utsända till alla, gå även till dem. De kastas åter med den förstärkta kraft, som motsvarar kontaktade kraftfältet. Dyliga hatyttringar (vanvördnad, förakt, löje, hån etc. i oändlighet) bli fatal sådd för de förmätta idioter, som tro sig ha "rätt" till alla sina yttringar av söndringstendens.

⁷Man gör mycket klokt i att undvika att "tränga sig fram" till högre väsen. För den omogne blir resultatet i bästa fall enbart negativt, intet resultat alls. Men de flesta ha, innan de känna sig besvikna, övergivna (m.fl. dyliga idiotiska anklagelser) hunnit med att förstärka sin egoism, självbedräglighet, självblindhet.

⁸Det är detta Krishnamurti i vår tid varnat för. Han har hunnit med att se de sorgliga konsekvenserna av denna nya form av vidskepelse, som blivit resultatet av oförståendes missuppfattning av personliga relationer mellan individer tillhörande en viss klan med en alldeles speciell uppgift i framtiden. Att denna klan nått idealitetsstadiet, har man icke heller begripit.

⁹Det är lika osmakligt höra de kristnas sentimentalitetspjoller med "Jesus", duandet av gudfader, förtrogenhet med guds avsikter och andra okunnighetens dumheter, som teosofernas snatter om mästarna såsom deras springpojkar.

2.30 Enhetens värld

¹Individen på barbar-, civilisations- och kulturstadierna är ett emotionaljag, på humanitetsstadiet ett mentaljag, på idealitetsstadiet ett kausaljag och på enhetsstadiet ett essentialjag.

²De, som befinna sig på kulturstadiet, vilja ıla utvecklingen i förväg och ha möjlighet att göra detta, om de icke nöja sig med att följa med i sakta lunken på “den breda vägen”. Förutsättningarna härför äro flera. Dels fordras att individen förvärvat en viss procenthalt av essentiala egenskaperna. Individen måste metodiskt och systematiskt arbeta på sina inkarnationshöljens förädling. Med tillspetsad målmedvetenhet söker individen tillfällen tjäna utvecklingen, mänskligheten och livet. Under dessa förutsättningar får individen, om än omedvetet, hjälp från hierarkien för att kunna utföra sin självpåtagna, övermänskliga uppgift att inom loppet av ett tjugotal inkarnationer utveckla de egenskaper och förmågor, som annars skulle kräva tusentals. Utan hjälp vore detta omöjligt.

³Materia, vibration och medvetenhet äro “samma sak”. Molekylarslag och vibrationslag ange medvetenhetsnivån i de olika höljena. För systematisk utveckling fordras ständig kontakt med det övermedvetna och detta är möjligt först med tredje mentala molekylarslaget (47:3).

⁴Kontakt med det övermedvetna kan ha flera betydelser: kontakt med vibrationerna i inkarnationshöljens högre molekylarslag eller med kausalmedvetenheten eller med individens andratriadskollektivitet, som tillhör planethierarkien.

⁵Den hjälp individen får är en direkt verkan av individens egna ansträngningar. Den visar sig i ständig tillförsel av “ljus och kraft” samt i bekräftelse på uppnådd medvetenhetsnivå genom de s.k. planetariska initiationerna. Dessa initiationer böra naturligtvis icke förväxlas med invigning i någon esoterisk kunskapsorden. Första planetariska initiationen tages på kulturstadiet, andra på humanitetsstadiet, tredje på idealitetsstadiet, fjärde på enhetsstadiet. Med tredje initiationen blir individen ett kausaljag, med fjärde ett essentialjag, med femte ett superessentialjag på gränsen till lägsta gudomsriket.

⁶Med sitt inträde i essentialvärlden blir individen alltså ett essentialjag och ingår i planethierarkiens lägsta kollektivväsen med gemensam kollektivmedvetenhet. Individen vet sig med bibehållen individualmedvetenhet och egenart utgöra ett större jag med alla andra individualjag. All motsättning har upphört, emedan alla förnimma sin enhet med allt. Varenda atom är meddelägare i kosmos och har så stor del däri, som den själv förvärvat medvetenhet om. Alla lägre världar omslutas och genomträngas av essentialvärlden. Allt är inneslutet i enheten. Det kan icke finnas någon ensamhet. (Och ingen människa kan föreslå någon förbättring i något avseende i vad angår skötseln av högre världar. Mänsklighetens lidanden äro dålig skörd av dålig sådd i tusentals inkarnationer. Och alla äro vi medansvariga, ty alla ha vi varit med om att kränka alla livslagar i alla avseenden. Vi ha den trösten, att lidandet upphör, när sådden skördats.)

⁷Det essentiala är enhet och vishet. Emotionala helgonet saknar kunskap om verkligheten, även om det bedrar sig med att ha förvärvat “kosmisk medvetenhet”. Kunskap om fysiska och emotionala världarna är otillräcklig, varför emotionala attraktionens s.k. kärlek (eros, caritas) ofta är oförnuftig och ovis. Först med mentala, kausala och essentiala kunskapen blir enheten (agape) ändamålsenligt tillämpad.

⁸Det är en esoterisk plattityd, att “allting utgör en enhet”. Det låter bra. Men reflektera över vad ideer och fakta innebära kan man inte. De enklaste slutsatser måste man mata folk med och ständigt möts man med, att “det har ingen sagt förut”. Sådana ha inga som helst utsikter att förnuftigt tillämpa kunskapen och behöva den då icke heller.

⁹“Allting är en enhet”. Det betyder, att det icke är fråga om individens “frälsning” utan kollektivets “frälsning”. Och de, som icke inse detta och arbeta med detta mål för ögonen, ha ingen chans bli “frälsta”. Vi bli frälsta, när vårt kollektiv (mänskligheten) blir frälst. De, som nå upp i femte naturriket (vid sidan av sitt arbete för kollektivet), äro de, som förvärvat större förutsättningar än andra att arbeta för kollektivet. Vad ha dessa, som forma kosmos för att alla i kosmos ska nå högsta riket, för intresse av att några få lyckas? Det skulle betyda ett misslyckande. Försök att använda reflexionsförmågan och sluta upp med att fantisera och att syssla med oväsentligheter. De, som vilja “ha något för känslan”, som tycka att Lagen är “hård”, som vilja bli

frälsta på eget sätt, kunna saklöst avvara esoteriken. Den är ingenting för dem de närmaste tusen inkarnationerna. Livet gör sig ingen brådska. Och de, som hellre vilja känna sig märkvärdiga än att tjäna evolutionen, få slösa bort några tusen inkarnationer, om de tycka det är trevligt. Men det finns en gräns, eonerna. De, som icke bli färdiga (nå högre rike) inom för evolutionen fastställda kosmiska epoker, få finna sig i att fortsätta på en annan planet och i sällskap med dem, som nyligen genom förvärv av kausalhölje övergått från djur- till människoriket. De komma där att utgöra eliten och få ännu fler tillfällen känna sig märkvärdiga.

2.31 Männkligheten såsom kollektivväsen

¹Talet om allt livs enhet är icke ett tomt tal. Männkligheten utgör ett kollektiv bland otaliga andra. De, som vilja "bli frälsta", böra upptäcka kollektivet och arbeta på kollektivets frälsning. De, som glömma egen frälsning för andras, visa att de äga förutsättningar arbeta för evolutionen och förvärva rätt få tillfällen därtill. Det är enkla hemligheten med lärjungaskap och uppgående i högre rike.

²Fjärde naturrikets framtida uppgift (när männkligheten förvärvat esoteriska kunskapen om verkligheten och livet samt objektiv medvetenhet i kausalhöljet) blir att i förhållande till de tre lägsta naturrikerna vara för dessa vad femte naturriket är för det fjärde: medverka vid dessa monaders medvetenhetsutveckling, framför allt att motverka repulsiviteten i dessas livsinstinkt. Såsom "planethierarki" för monaderna i de tre lägsta naturrikerna skall männkligheten hjälpa mineralmonaderna att transmigrera till växtriket, växtmonaderna till djurriket och djurmonaderna att kausalisera till människoriket. Därmed kan männkligheten förverkliga sin egentliga uppgift: att tjäna evolutionen.

2.32 RÖRELSEASPEKTEN

¹Rörelseaspekten är den viktigaste i livshänseende, ty den är förutsättning för alla slag av natur- eller manifestationsprocesser. Utan den funnes intet liv, ingen förändring, ingen utveckling.

²Det är rörelseaspekten, som utgjort grunden till våra hjälpbegrepp "tid, energi och lag". (Lagen = kausaliteten = konstantrelationerna i rörelsen. Tiden = sättet att mäta rörelsen.)

³Rörelseaspektens upphov och orsak är urmateriens dynamiska energi (av Pytagoras kallad dynamis), som är källan till alla de olika slagen av energier i kosmos.

⁴Rörelseaspektens betydelse ökas enormt med varje högre atomvärld. Redan i värld 44 förefaller "allting" vara energi, medvetenheten endast dirigenten, materien bärare av medvetenheten och i övrigt material att forma enligt de lagar, som härska i varje värld.

⁵Rörelseaspekten är således maktaspekten. Makten beror av den alltmer omfattande kunskapen i allt högre världar och framför allt förmågan att tillämpa Lagen (sammanfattning av alla materie-, medvetenhets- och rörelselagar i varje värld).

⁶Alla slag av energier bestå av antingen atomer eller molekyler. Dynamis kan icke verka annat än med dessa som material. "Ideer" äro också atomer eller molekyler med energi från dynamis, som är urkraften i allt. Och allting är yttring av tillvarons treenighet.

⁷Ännu (i nådens år 1963) ha de s.k. atomforskarna icke insett, att energi är materia, högre slag av materia, att högre slag av materia verkar såsom energi på lägre materielag.

⁸I absolut avseende är energi urmateriens dynamiska energi (dynamis). Något annat slag av "ren energi" finns inte. Och det slaget verkar endast i och genom materia. Någon materiefri energi finns inte. Talet att "materien upplöses i energi" eller att "energi förtätas till materia" är grundfalskt.

⁹Människan lever i en värld av olika slag av energier, dels dynamiska, positiva energier, dels receptiva, negativa energier, dels magnetiska attraktiva krafter. Utvecklingsprocessen innebär upprättandet av konstruktiva relationer mellan negativa och positiva energier och därav följande produktionen av magnetiska krafter, (energi = andratriadens, kraft = förstatriadens energier).

Utvecklingen av medvetenheten är samtidigt en "skapelseprocess". Människan handskas med energier och måste lära sig använda dessa på konstruktivt sätt.

¹⁰Det planethierarkien kallar "vilja" är dynamiserad materia, impregnerad med atomer av högre atomslag och hithörande slag av medvetenhet.

¹¹Det människorna kalla vilja är egentligen målmedveten beslutsamhet, ett försök att dynamisera emotional eller mental materia med egen tankeform av illusiva eller fiktiva slaget.

2.33 RUM OCH TID

¹Rum och tid ha för esoterikern olika betydelser, som de icke kunna ha för exoteristerna.

²Kosmos är ett klot i urmaterien. I själva begreppet klot ligger också begreppet rum.

³Rum är klot, är dimension, samt alldeles speciellt även medvetenhet, enär rummet är fyllt av olika materielag med aktualiserad medvetenhet, alltså fyllt av uratomer. Något "tomrum" finns inte på grund av det oerhörda tryck, som urmaterien utövar. Kosmos är såsom en bubbla i urmaterien, såsom en ballong, som blåses upp genom tillförseln av uratomer, för att använda misslyckade liknelser.

⁴Rum uppstår genom materia. Fysiskt rum fås genom fysisk materia. De olika atomvärldarna ha olika rum (dimension) och tid (duration). Används beteckningen rum och tid, bör därför anges vilken värld som avses. I regel menas med "bortom rum och tid" bortom fysiskt rum och fysisk tid. Uttrycket är i varje fall oegentligt, eftersom "bortom rum och tid" avser den rum- och tidlösa urmaterien utanför kosmos. En skarp sinnig kritiker menade, att "rummet utan gräns" också var "rum". Han förstod ej, att ett begrepp kan få sin definition genom negering av ett redan känt begrepp.

⁵Folk ha vant sig vid att tänka på högre världar såsom någonting utanför, ovanför fysiska världen. Men alla de 49 atomvärldarna äro inneslutna i fysiska världen och inga finnas "över" eller "utanför". Endast molekylarvärldarna inom solsystemen ha olika radier.

⁶Tiden kan sägas vara manifestationsprocess: rörelseaspekten i medvetenhets- och materieaspekten.

⁷Tiden är absolut i samma mening som nuet är absolut. Tiden är objektiv såsom mätare av process. Tiden är subjektiv, när mätningmöjlighet saknas.

⁸Tiden är för esoterikern aldrig en kontinuerlig fortvaro utan är sammansatt av tidscykler, olika slag av manifestationsperioder (vilka "bestämma" tiden).

⁹Tiden är bestämd av manifestationsprocesserna (inklusive stjärnornas rörelser), processer som pågå i alla de 49 atomvärldarna. Sålänge dessa processer pågå, existerar också kosmos och därmed rum och tid. Vi sakna möjlighet mäta tidens flykt i emotionala och mentala världarna. Men det betyder icke, att icke även i dessa världar skulle finnas tid för dem, som ha möjlighet följa manifestationsprocesserna (alla förändringar). För människan finnas rum och tid endast i fysiska världen, eftersom hon endast i denna värld kan konstatera hithörande företeelser.

¹⁰Med varje högre dimension liksom krymper rummet med avståndsbegreppet samman. För dem i högsta kosmiska världen är kosmos ett närvarande här och tiden ett evigt nu. För 43-jaget gäller detsamma med avseende på solsystemet. Dess tidsbegrepp äro enorma, solsystemcyklerna. För kausaljaget finns intet avstånd i planetariskt hänseende i de tre lägsta atomvärldarna. Människan i fysiska världen är beroende av rummets tre dimensioner och dygnets tidsbegrepp.

¹¹Manifestationsprocesser bevisa tidens existens, ty process måste försiggå i tiden, i ett eftervertannat. Tiden är alltså en objektiv företeelse, som kan mätas, när man kan studera processen. Att tidsuppfattningen för övrigt är subjektiv, emedan medvetenhetsyttringarnas succession icke kan mätas, är en helt annan sak.

¹²Möjligheten att förutse framtiden, som det spekulerats så mycket ovederhäftigt om, beror på dels förmågan konstatera nuskeendets orsaker i det förflutna, dels de planer för evolutionen, som utarbetas i planethierarkien och planetregeringen. Dessa planer ange vilka slag av energier, vilka

nya faktorer som ska samverka med förut givna orsakers.

2.34 Dimensionsuppfattningen

¹Med varje dimension blir “allting nytt”. Bara det, att intellektet med sin förvärvade tredimensionala rumsuppfattning tror sig om att kunna bedöma företeelserna i emotionalvärlden, vittnar om hur obotligt naiv all spekulering är, aningslös om sin oförmåga.

²För jaget med förvärvad objektiv medvetenhet, förmågan att studera tillvarons materieaspekt och alltså dimensionerna, tycks kosmos krympa med varje högre dimension, tills den för högsta jaget såsom monad–uratom förefaller vara sammanträngd i en enda punkt, uratomens punkt. Att detta förefaller absurd för mänsklig medvetenhet, visar bara vårt förnufts oerhörda begränsning.

2.35 Tidsuppfattningen

¹Objektivt sett är människans uppfattning av tiden bestämd av hennes möjlighet att konstatera jordens rotation och cirklande kring solen. Detta möjliggör vår tidsindelning i dagar och nätter, timmar, minuter och sekunder, veckor, månader och år. Subjektivt sett bestäms vår tidsuppfattning av våra upplevelser av det skeende vi bevittna, händelsernas följd.

²För esoterikern, som eftersträvar medvetenhetskontinuitet icke endast under dygnets alla 24 timmar utan även genom inkarnationerna, blir tidsuppfattningen en kontinuerlig serie skeenden, i vilka han själv deltar såsom åskådare och handlare. Däri ligger också medvetenhetskontrollen.

³Till de många symboliska uttryck, som användas i planethierarkien, höra: “utan tid”, “evigt nu” (förflutet, närvarande och kommande i ett tidsbegrepp), varmed avses att de i sina världar icke ha behov av någon tidräkning utan leva i nuet, i ett “inklusive varande”. I deras liv saknas dag och natt, årstider, levnadsåldrar, inkarnationer etc., allt som i människans världar är av så stor betydelse. De räknar t.ex. icke med antal inkarnationer för sina lärjungar utan ser dessa såsom ett kontinuerligt helt (uppnådda nivåer och stadier). “Människans liv” är för dem hela serien inkarnationer i människoriket, liksom dagar i ett långt liv om c:a 500 år.

⁴Det finns esoteriker, som så förälskat sig i beteckningen illusion, att de mena både rum och tid vara illusioner. Vi stackars människor få nog hålla oss till mänskliga begrepp och erfarenheter. Bästa beviset för tidens existens är, att allt icke sker på en gång utan eftervartannat. Det är just detta som är tid.

⁵Yogaadvaitens uppfattning av tiden såsom en fiktion innebär i sak förnekande av de tre verklighetsaspekternas existens.

⁶Tiden är en företeelse, som enligt planethierarkien icke kan förstås ens av andra jagen, endast av tredje jagen med begynnande kosmisk medvetenhet (42). Kosmiskt sett är tiden ett evigt nu. Begreppen, “förflutet, nuet och framtiden”, sakna mening för ett superessentialjag (45). Begreppen, “början och slut”, tillhöra rörelseaspekten (manifestationsprocesserna). Tidsbegreppen ändras med varje värld. Andra jagen räknar tiden i interstellära zodiakperioder, solsystem och planeters, departementens aktivitets- och passivitetsperioder. För tredje jagen finnas endast två rumsbegrepp: solsystemets rum och kosmiska rummet. Planethierarkiens beteckning “rum och tid” i umgänge med lärjungar avser “fysiska världens” rums- och tidsbegrepp. I emotionala och mentala världarna saknas möjlighet beräkna tiden, varför oegentliga talesättet, att i dessa båda världar “finns ingen tid”, allmänt godtagits.

⁷Sett från högsta kosmiska världen uppstå, utvecklas och avvecklas otaliga kosmos som på löpande band. Detsamma gäller solsystemen. De eoner (4320 miljoner år) vi räknar med äro som sekunder i evigheten. Egentligen är evigheten ett oegentligt uttryck, eftersom det saknar tidsbegrepp, är det tidlösa, “bortom rum och tid”.

⁸Ett solsystems ålder omfattar enligt esoterikern (uppgift från planethierarkien) ett femtonsiffrigt tal, uttryckt i jordiska år. Det omnämnes för att befria mänskligheten från de fiktiva tal (ständigt ändrade), som vetenskapen då och då tror sig om att kunna fastställa.

2.36 “ANDE OCH MATERIA”

¹Högre medvetenhetsslags förhållande till lägre materielag är ett av esoterikens viktigaste problem. I alla händelser är det något, som ligger utanför mänsklig fattningsförmåga, vilket väl endast esoterikern inser. Uttrycket ande-materia har som vanligt flera betydelser, vilka i regel icke kunna förklaras, eftersom de förutsätta ett vetande, som endast utvecklingen efterhand “uppenbarar”. Pytagoras “monad” var ett mysterium, tills Demokritos kom med sin atomteori. “Minsta tänkbara del av ett ämne” var den första primitiva definitionen (tänkbarheten var då icke särskilt stor). Esoterikern redogör för 49 allt mer av uratomer sammansatta slag av atomer. (Atom är den materieleenhet, som utgör utgångsmaterialet för särskild sammansättning till nytt allt grövre materielag av annan dimension.) Teosoferna förväxlade monaden med tredjetriaden. Tyvärr har även D.K. (hänvisad till att använda förefintlig terminologi) genomgående begagnat ordet monad för tredje triaden, ehuru han själv livligt beklagat detta.

²Den gamla ockulta definitionen av förhållandet mellan ande och materia, att anden var högsta slag av materia och materien lägsta slag av ande, var i äldre tider den enklaste förklaringen. Ockultisterna hade då ännu ej kunskap vare sig om att atomvärldarnas olika täthetsgrad beror på olika grader av uratomtäthet eller att verkligheten har tre aspekter. Med denna insikt följer också insikten, att alla lägre atomslag innehålla allt fler uratomer och följaktligen bli alltmer “materiella”, att med varje högre atomslag ökas enormt både medvetenhets- och energiaspektens kapacitet, så att atomslagen därmed bli alltmer “andliga”. Beteckningen ande (spirit) har flerfaldig betydelse men används esoteriskt, dels såsom atommedvetenhet, dels såsom högsta syntes av medvetenhet, energi och lagenlighet.

³Ett annat esoteriskt talesätt är, att evolutionens mening är “andens förening med materien”. Det betyder, att människan i fysiska världen förvärvat förståelse för högre riken och därmed även för högsta väsen inom planeten (43-jag) samt själva strävan efter att i sinom tid uppnå samma rike.

⁴Ännu ett esoteriskt betraktelsesätt kommer tillsynes, ifall man viker de sju atomvärldarna över varandra, så att värld 43 sammanfaller med 49, 44 med 48, 47 med 45 och 46 (essentialvärlden) kommer överst. Då fås vissa relationer mellan de olika världarna och framstår värld 46 såsom särskilt betydelsefull. Om varuti dessa relationer bestå, ha ännu inga närmare uppgifter lämnats. Att enhetens värld betraktas såsom “frälsningens” värld, är lättare att förstå.

⁵Det är i fysiska världens fasta materia (49:7) som de fyra lägsta naturrikerna leva sitt liv, göra sina erfarenheter, förvärva sina egenskaper och förmågor. Det fysiska livet är nödvändigt för upptäckten av materien, objektiviteten och självidentiteten. Men sedan självmedvetenheten väckts till liv, träder lagen för självförverkligande i funktion, tills individen förverkligat sin enhet med allt, med allt. Det var meningen med symboliska uttrycket: “Du är detta”. Medvetenheten är en enda kosmisk medvetenhet. När individen förvärvat denna totalmedvetenhet, har han nått sitt slutmål. “Materien” har blivit “ande”. Anden och materien äro ett. Med denna insikt förstår man hur förfelat människans liv blir, ifall hon lever sitt fysiska liv som om detta vore det enda slaget av liv och livets mening, som om det icke funnes någon medvetenhetsutveckling.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Hylozoikens världsåskådning* av Henry T. Laurency. Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Två*, utgiven 1987.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1987.